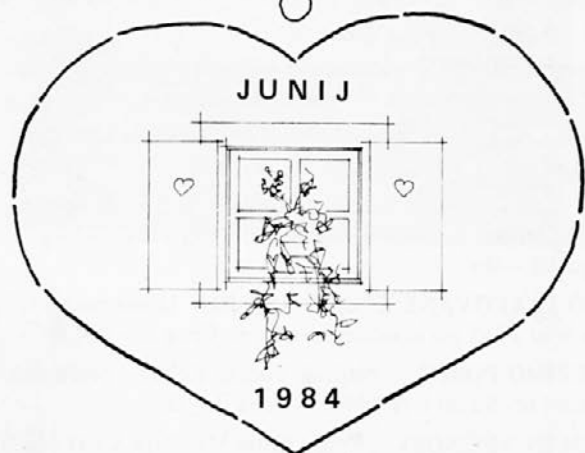

misli

THOUGHTS — LETO 33

NIKDAR prej nisem mislil, da na število naročnikov vpliva tudi to, kje je uredništvo in uprava, kje torej list izhaja. Pomen osebnega kontakta ima svojo prednost. Ko je bil urednik še pokojni p. Bernard z rezidenco v Sydneyu, je NSW po številu naročnikov prekašal Viktorijo. Ko so se ob njegovi bolezni MISLI preselile v Melbourne, je v teku let viktorijsko število naročnikov narastlo in pustilo NSW za seboj. In spominjam se, ko mi je p. Bernard ob predaji MISLI mimogrede omenil: "Kakih sto rednih plačilnih naročnikov od tu boš pa izgubil..." Nisem mu verjel, pa mi je razložil: v teku leta gotove družine obišče in ob tej priliki mu dajo tudi naročnino za MISLI. To je postal že kar ritual. "Tako so se navadili tega obiska, da ne verjamem, če se bodo tudi brez njega spomnili in poslali naročnino po pošti. Brali pa bodo, o ja, to pa že..." Še mu nisem verjel, a sledeča leta so pokazala, da je imel p. Bernard prav. Njega ni več na obisk, za naročnino pa se nihče več ne zmeni... Leta pa teko in mnogo jih je že minilo.

Morda bodo te vrstice le koga teh sydneyjskih bralcev spomnile na naročnikovo dolžnost. Bog daj! Nič bi ne imel proti, če bi NSW skušal po številu naročnikov prekositi Viktorijo. Seveda s plačilnimi, ne z zastojkarji!

— Urednik in upravnik

K naslovni sliki: Težko si predstavljamo slovensko pokrajino brez naših prijaznih kozolcev, ki prav zdaj čakajo, da jim nalože breme — trud pridnih kmetovih rok.

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian language — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT STREET, VIC. 3101 — Tel.: (03)861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O.BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Letna naročnina (Subscription) \$ 6.—; izven Avstralije (Overseas) \$ 10.—; letalsko s posebnim dogovorom — Naročnina se plačuje vnaprej — Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema — Za članke, objavljene s podpisom odgovarja pisec sam — Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 — Tel.: (03)380 6110

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Izdal Slovenian Research Center of America. — Cena I. dela 7.— dol., drugega 8.50 dol.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac-Skerlj), žepna izdaja. Končno dospela nova pošiljka. Cena 8.— dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA — 280 strani. Cena vezani knjigi 16.— dol., broširani 13.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.— dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.— in tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Ena zadnjih knjig, izdanih v Sloveniji v svetu. Napisal misijonar Andrej Prebil CM. — Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.— dol.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dol.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal filozof dr. Vinko Brumen v Argentini. Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharjskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.— dol.

MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.— dol.

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal lazarist Franc Sodja. Knjiga je izšla v Argentini. Vezana 4.— dol., broširana 3.— dol.

Pričevanje resnice

"Tako je tudi z vstajenjem mrtvih.
Seje se v minljivosti — vstaja v neminljivosti.
Seje se v slabosti — vstaja v moči."
(1 Kor 15, 42 - 43)

TAKO je tudi z vstajenjem RESNICE. V neminljivost, čast in moč se povzpne nenadoma, kot ob velikonočnem vstajenju, potem ko so jo imeli za dokončno zakopano in onečeno.

RESNICA ima svoje zakone, ki so v tesni zvezi z duševnimi zakoni človeške narave. Laž podsuje in pokrije RESNICO po človeškem delovanju, RESNICA vznikne izpod lažnih plasti po dejanju človeške kreposti.

V krepot se nam bo štel, da izpričujemo RESNICO: božjo, pa tudi zgodovinsko. Posebno zgodovinsko resnico o tistih, ki so bili izvoljeni, da izpričajo Kristusa z neovrgljivo močjo krvi tudi v slovenskem narodu. Poklicanost k pričevanju nam je nakazana po smeri in načinu potov, ki nam jih božja roka piše od maja in junija leta devetnaajstopenštiridesetega.

Kdo kakor mi? Tisti, ki živimo v svobodi in nam je jezik prost. Tisti, ki moremo pisati z nezavezanimi rokami. Tisti, ki se zavedamo, da nam je to naloga.

Naše pričevanje ni obrnjeno nazaj, čeprav priča o dogodkih preteklosti. Opisovanje življenja krščanskih svetnikov in mučencev ima v sebi dinamično silo bodočnosti. Potrdilo je za 2000-letno krščanstvo. Pričevanje o mučencih komunistične prevare na slovenskih tleh v dvajsetem stoletju sodi med velike poteze naše bodočnosti.

Zakoni zla se zdijo močni in uspešni na kratko dobo, na velike razdalje zgodovine pa odjenjajo pred neizprosno doslednostjo zakonov RESNICE. V slavo neminljivosti, časti in moči vstajajo naši junaki in mučenci, čeprav so bila njihova trupla po grobovih samotnih kočevskih jam s pomočjo dinamita zasuta.

K tej slavi naj pomaga tudi naše pričevanje! — — —

Neki -M -N je napisal gornje besede in MISLI se mu pridružujejo leto za letom ob junijski obletnici. Tudi njih naloga je izpričevati RESNICO — dolžnost, ki bi se ji ne smel odtegniti noben svobodni tisk Slovenije v svetu. V ponos nam je ta častna odgovornost — saj je posvečena z mučeniško krvjo tisočev žrtev množičnih grobov naše rodne domovine.

LETNIK 33

ŠT. 6

JUNIJ 1984

VSEBINA:

Pričevanje resnice —
— M - N — stran 129

V spomin (iz "Črne maše") —
Dr. T. Debeljak — stran 130

Lažni in resnični mir —
P. W. van Straaten — stran 130
Priče tistih dni . . . (Iz oddaje
BBC o "Celovski zaroti" 1945)
— stran 132

Baragova dopisnica poštne
prave ZDA — po Božji besedi
— stran 134

Utrinajoče se zvezde (črtica)
— Karel Mauser — stran 135

50 let je minulo od smrti p. Hugolina Sattnerja OFM — p. dr.
Vendelin Špendov — stran 136

P. Bazilij tipka . . . — stran 138
Izpod sydneyjskih stolpov

— P. Valerijan — stran 140
"Pesem nas združuje!" —

Deseti mladinski koncert 1984
— P. Ciril — stran 142

Branimo slovenski jezik! —
— Ivan Kobal — stran 147

Adelajdski odmevi
— P. Janez — stran 148

Pesem dveh src — roman
— Florence L. Barclay
— stran 149

Naše nabirke — stran 149
Pesem nas je združila

— Judy Šajn — stran 150
Izpod Triglava — stran 152

Z vseh vetrov — stran 154
Kotiček naših mladih

— stran 156
Križem avstralske Slovenije

— stran 157
Po "slovensko" se nasmejmo!

— stran 160

V SPOMIN

Mati slovenska! Ko pride naš kresni večer
in hoste zalil bo nove lune soj,
šli bomo tudi mi grobov iskat,
vzeli bomo praprotnih semen s seboj,
da nam pokažejo naš skriti zaklad.

O čudežno seme kresne noči,
pokaži nam te razmetane kosti,
da jih zberemo, zapuščino sveto, a trulo —
in jih v krstc položimo kot mati v culo.

Ko jih polagali bomo na rožne vozove,
kakor takrat v Jelendolskem žlebu,
bomo razmajali vse slovenske zvonove,
da šla vsa Slovenija bo k pogrebu.

Zvonček bo jokal in — pritrkaval.

Iz "Črne maše"
dr. T. Debeljaka

Lažni in resnični mir

WERENFRIED je moje ime in pomeni: "Tisti, ki se bori za mir". V resnici je celo moje življenje bilo boj za mir med Bogom in ljudmi in med temi slednjimi. Ni bilo naključje, da se je naša ustanova ("Cerkev v stiski") rodila v adventu kmalu po drugi svetovni vojni, ko je ranjeno človeštvo hrepenelo po Knezu miru.

Med mojimi romanji po razrušeni Evropi se mi je odkrila hudičeva hinavščina komunizma, ki skuša izrabljati revščino za to, da razdene človeštvo in zruši prestol troedinega Boga.

LAŽNI PACIFIZEM

Sedaj poziva svobodne narode, naj delajo za mir in se odpovedo orožju, toda njegov nespremenljivi cilj

ostane totalna vojna proti Vsemogočnemu in da bi se vse človeštvo podvrglo suženjskemu jarmu komunizma.

Preveč pacifističnih gibanj pripada peti koloni komunizma. Dejstvo je, da ta gibanja s svojim geslom "Mir brez orožja" in z izrabljanjem upravičenega strahu pripravljajo pot Rdeči armadi, če se tega zavedajo ali ne. Številna teh gibanj imajo dvojen obraz: ko trdijo o sebi, da so v službi miru, oznanjajo umor otrok v materinem naročju in po celem svetu vodijo vojno zoper nedolžne še nerojene otroke. To je začetek konca. Kajti če milijoni mater lahko brez kazni smejo moriti svoje otroke, potem ni moralne ovire, ki bi mogla preprečiti svetovni pokol.

Lažnivi preroki tega "totalnega miru" pozabljajo na spodbudne besede apostola Pavla: "Nadenite si vso bojno opravo božjo, da se boste mogli ustavljati hudičevim zvijačam" (Ef 6, 11). Ti borci za mir "ni-so opasani z resnico" in "nimajo pravice za oklep", kajti nikoli ne omenjajo nečloveškega trpljenja v koncentracijskih taboriščih Sovjetske zveze. Namesto miru z Bogom omenjajo preplah in zaskrbljenost. Tako razbijajo "ščit vere" in ga nadomeščajo s praznim malodušjem. Namesto "čelade odrešenja" nosijo obveze na očeh.

ZLORABLJANJE SVETOPISEMSKIH BESED

Že dolgo je tega, odkar je modernistično razlaganje svetega pisma spremenilo "meč Svetega Duha, to je: božjo besedo" v nož iz plastike, ki nikomur ne škoduje.

Kdor išče opore za svoje pacifistične sanje v svetem pismu, ki moral zbrisati marsikatero stran. Moral bi predvsem zbrisati Jezusove napovedi o koncu sveta. Moral bi pozabiti njegove besede, ki so sedaj na žalost za milijone in milijone ljudi grenka resničnost: "Ne mislite, da sem prišel zato, da prinesem mir na zemljo; nisem prišel, da prinesem mir, ampak meč. Prišel sem namreč, da ločim sina od očeta in hčer od matere in snaho od tašče; in človeku bodo sovražniki njegovi domači" (Mt 10, 34 - 36).

Nikjer ni v evangeliju zapisano, da moramo preprečevati vojne tako, da se s prekrižanimi rokami predamo izsiljevanju diktatorjev, ki hočejo celemu svetu vsiliti svojo brezbožno diktaturo. Na nobeni strani ni zapisano, da moram iz strahu pred novo vojno odpreti vrata Evrope strahotam, ki se dogajajo na otočju Gulag (tako Solženicin imenuje sovjetska kazenska taborišča), kjer je bilo že več žrtev kot jih je zahtevala zadnja svetovna vojna. Nikjer ne najdemo zapisano,

da bi moral sveti Mihael, knez nebeških trum, trpeti upor zoper Boga in se predati Satanu samo zato, da bi očuval mir.

Kdor v svojem zgrešenem gledanju meni, da je mir največja dobrina, se predaja Zveri iz Apokalipse, ki je o njej zapisano: "Začuden je ves svet gledal za Zverjo . . . in molili so Zver govoreč: Kdo je Zveri enak in kdo se more z njo vojskovati?" (Raz 13, 4). Toda Bog je nad Zverjo.

Res je, moramo se bati atomske bombe, hudiča in neukrotljive zveri, ki drema v vsakem človeškem srcu. Vendar kdor ne vidi drugega kot to, je nezvest evangeliju. Tak človek pazi samo na nevarnost, na nevihto in na razburkano morje; seje preplah, ki vodi v brezup in polom.

VSAK DIALOG ŠE NE VODI K MIRU

Za prvi dan leta nas je sveti oče Janez Pavel II. pozval k molitvi za mir pod geslom: "Dialog je pogoj za mir". Dialog pa pomeni ne samo razgovor, temveč tudi zavest lastne moči in pravice. Saj se hlapec ne more razgovarjati s svojim gospodarjem. Danes na primer Poljska. Kdor se čuti krivega, se prav tako ne more razgovarjati s svojo žrtvijo. Češkoslovaška se na primer leta 1938 ni mogla razgovarjati z nacistično Nemčijo, temveč je morala samo pristati na Hitlerjev diktat.

Mi hočemo torej mir med narodi, med državami? Mir med demokratičnim svetom, ki je združen v Atlantskem paktu, in med socialističnim blokom, ki je združen v Varšavskem paktu? Seveda hočemo to vsi! Toda pogoj je dialog na enaki ravni. Ne po poljsko in ne po češkoslovaško, kot bi želeli razni pacifisti in radikalci s svojimi povorkami in s svojim kričanjem.

P. WERENFRIED van STRAATEN,
ustanovitelj in dolgoletni voditelj "Cerkve v stiski"
(prevod iz Kat. glasu)

Resnica je kakor olje: vedno priplava na vrh. (Španski pregovor)

PRIČE TISTIH DNI...

Lanskoletna objava študije grofa Nikolaja Tolstoja v Angliji o "CELOVŠKI ZAROTI" — vračanju slovenskih in mnogih drugih vojakov iz Vetrinja na avstrijskem Koroškem maja 1945 — in televizijska oddaja britanske BBC dne 3. januarja letos o isti zadevi, je močno odjeknila ne samo v Veliki Britaniji, ampak tudi drugod po svetu.

Naj o oddaji BBC dodamo nekaj za nas novih in zanimivih podatkov v tej junijski številki MISLI — ob spominu obletnice tistih strašnih dni. Prevedel in s komentarjem objavil jih je v Argentini slovenski tisk.

Oddajo BBC je vodil John Tusa in prisotni so bili tudi trije Srbi, katerim je uspelo pobegniti tedaj s poto na morišče: Vladimir Ljotić, dr. Živojin Prvulović in Jovica Miletić, ki so na oddaji tudi pričali o dogodkih. Sodelovali pa so tudi nekateri britanski častniki, ki so prav tako poročali o resničnosti prevare, s katero je britansko vojaško vodstvo predalo borca Titu in s tem pripomoglo k strašnemu genocidju.

Anthony Crosland, ki je bil tedaj kapetan polka velških strelcev, je dejal: "Predaja je bila najstrašnejši trenutek, ki sem ga kdaj doživel."

Nigel Nicolson, kapetan in obveščevalni oficir prve brigade: "Odnosi s Titom so bili nevarni, napetost je vodila celo v vojno z našim zaveznikom. Morda je bila pogodba sklenjena v Beogradu na višji ravni, kjer so se dogovorili, da se partizanski umik s Koroške poravnava s predajo beguncev... Dobili smo povelje, da z lažjo o preselitvi v Italijo spravimo begunce v vagon... Bili smo zaprepaščeni, ker smo morali na ta način natovarjati te nesrečnike, večinoma mlade ljudi, v živinske vagon, po trideset v vsakega. To nam je vzelo nekaj dni. Titove partizane smo poskrili po postaji; prikazali so se tik pred odhodom vlaka. Ves ta posel je bil proti naši tradiciji, da se ne sme lagati niti sovražnikom! Jetniki, ki smo jih predajali, sploh niso bili vojska v pravem pomenu besede, kot Nemci, ampak mešanica vojakov, žena, mladine in otrok... Ta posel me je zelo užalostil in sem na licu mesta sklenil, da o zadevi pišem na višje mesto. V raportu načelniku štaba svoje divizije sem podčrtal, da je bilo to najbolj sramotno povelje, ki ga je sploh kdaj dobila britanska vojska. Zaradi tega pisanja so me klicali na raport in mi dali ukor, češ da kaj takega ne bi smel napisati."

Oliver Brook, tedaj podpolkovnik nekega velškega polka, je izjavil: "Moj polk je predajal Slovence, kar me je zelo užalostilo. Sploh pa sem imel vso stvar za zelo odvratno."

Sir Frederick Bolton, tedaj kapetan velškega polka: "... Kako strašna zadeva! Ko smo zaklenili nesrečnike v vagon, so planili iz skrivališč Titovi partizani... Nesrečni četniki so začeli kričati, jokati, klicati na pomoč in preklinjati... Še huje smo se počutili, ko smo tri dni kasneje od pobeglih s kraja streljanja zvedeli za pokol... V naši edinici smo sklenili, da tega ne moremo več prenašati. Vojaki so se začeli upirati in jaz tudi; poslal sem protest svojemu poveljniku poklovniku Colmerju Rose-Price-u."

Polkovnik Colmer Rose-Price je s svoje strani dodal: "Kmalu smo spoznali, kako strašno in nečloveško povelje nam je dano. Tako tedaj kot danes me je sram, da sem moral dati povelje podrejenim za izvršitev tako podle (odvratne) stvari."

Lord Adlington, leta 1945 brigadier Toby Low in načelnik štaba 5. korpusa, je to pot tudi dal nekaj izjav. (Svoj čas grofu Tolstoj ni hotel ničesar povedati.) Takole je dejal: "Kolikor se spominjam, je povelje z dne 14. maja naročalo, naj zberemo vse Jugoslovane in jih vmemo v Jugoslavijo. Navodila so bila, naj jim ne povemo, kam jih bomo poslali." Vodja oddaje BBC John Tusa je pripomnil, da se je odlok o vračanju z dne 14. maja glasil, "da se predajo vsi Jugoslovani v nemški uniformi, ki so se borili v nemški vojski", in vprašal je Adlingtona, zakaj je 17. maja razširil odlok, "da se predajo vsi Jugoslovani na področju 5. korpusa". Ta je odgovoril, da je pač zaradi potrebne naglice besedilo bilo svobodnejše. Glede svojih pogajanj s partizanskima komisarjema Ivaniševićem in Hočevarjem o umiku partizanskih čet s Koroške, je vodji oddaje zatrdil, da ni bila to pogodba o predaji. Ob koncu je Adlington na vprašanje, ali bi

enako postopal, če bi vedel, da pošilja te ljudi v gotovo smrt, dejal: "Ne, podvzel bi korake, da bi to preprečil." In dodal je še: "Kar smo mi delali, smo tudi redno sporočali višjemu zavezniškemu poveljstvu."

Televizijsko oddajo BBC je John Tusa zaključil: "Po preteku štiridesetih let se vsi, ki so imeli kaj opraviti v zadevi vračanja, čutijo osramočeni zaradi tistih dejanj, ki jih je tedaj britansko zunanje ministrstvo imenovalo strašna napaka!"

Vprašamo se: VSI? Tedanji britanski rezidenčni

minister pri zavezniškem poveljstvu v Caserti in kasnejši predsednik britanske vlade, **Harold Macmillan**, ki ga grof Tolstoj obtožuje kot glavnega in edinega krivca, vztrajno molči. Povabili so ga k oddaji, pa ni hotel priti, kakor ni hotel svoj čas dati izjave grofu Tolstoj. In **Adlington** — **Toby Low**, ki je prisostvoval konferenci med poveljnikom 5. korpusa generalom Keightleyem (zdaj je že pokojni) in Macmillanom, tudi ni razjasnil razgovorov 13. maja v Celovcu, ki so morda potrdili kupčijo: Begunce za partizanski umik s Koroške.

Znamenje
na križpotju
ob vetrinjskem
polju

... tod mimo
so jih vozili
s prevaro
v izdajstvo in smrt.

... Kri se je prelivala, tudi kri našega naroda, in se — kakor slišimo iz domovine — še tako strahotno preliwa, da nas srce boli. Naši fantje in možje umirajo deloma pod izreki sodišč, deloma brez njih in s svojo krvjo namakajo našo zemljo. Kako lahko se v naši duši vpričo vsega tega porodi vprašanje: "O Bog, zakaj dopuščaš vse to?"

Tako pravimo, ker so pri tem prizadeti naši najdražji, očetje, bratje in sinovi, tisti, na katere je naš narod gradil upanje v lepšo bodočnost. Toda zakaj ljudje rajši ne vprašajo: "O Bog, zakaj si dopustil, da je tvoj Sin v strašnih mukah svojo kri prelil?"

Bog je to dopustil, ker brez prelivanja krvi ni odpuščanja grehov. In tako smemo upati, da bo prelivanje krvi skupaj z Zveličarjevo prelito krvjo prineslo odpuščanje nam in vsem tistim, ki tako strašno greše.

škof dr. GREGORIJ ROŽMAN

1. julija 1945 — beguncem v taborišču Lienz v Tirolah

Baragova dopisnica

Po kanadski
Božji besedi

NASPROTOVANJE PRINAŠA
TUDI POZITIVNE SADOVE

Kipar
France
Gorše

je napravil ta BARAGOV kip
za njegovo rojstno župnijo Trebnje

LETOS 29. junija bo Državni poštni urad Združenih držav ameriških s posebno slovesnostjo v mestu Marquette, Michigan, izročil javnosti Baragovo dopisnico. Tako je sporočila Baragova zveza, potem ko so se njeni zastopniki dogovorili z uradnikom Ameriške državne pošte, Raymondom Blozisom.

Amerika hoče dogodku nedvomno dati simboličen pomen: izbrali so Baragov rojstni dan, Baragovo mesto Marquette (tu je stoloval kot škof in tu je tudi umrl in je pokopan v kripti stolnice. — Op.ur.) in še poslopje, ki nosi Baragovo ime: Bishop Baraga Central Grade School. Baragova dopisnica bo torej iz Marquettea potovala po Ameriki in širnem svetu. Dopisnica ima svojsko vrednost za filateliste, posebej še žigosana z datumom dneva, ko je izšla.

Glavni ravnatelj ameriške pošte, W. Bogler, je razložil, zakaj so se pri Baragu odločili za dopisnico: "Dopisnica nudi umetniku več prostora in ugodnosti za upodobitev ideje in osebe. Izdajanje poštnih dopisnic v več barvah je zadnja leta doseglo v Ameriki tudi velik finančni uspeh, zlasti med filatelisti."

Baragova dopisnica nosi ceno trinajst centov.

Menda nikjer na svetu ljudje proti vsaki stvari tako ne protestirajo, kakor v demokratični Ameriki. Brez protestov pri Baragu tudi to pot ni šlo. Brez nasprotovanja in ugovorov bi Baragova dopisnica verjetno preveč skromno prišla med ljudstvo. Ravno nasprotniki ji pripravljajo veličasten prihod.

Proti Baragovi dopisnici so strogo nastopili in se na Poštno upravo pritožili: skupina Amerikancev, znana pod imenom "Združeni za ločitev Cerkve od države", dalje več ločin adventistov in baptistov in še marsikdo. Izjavljali so, da državna pošta in njene dopisnice pač niso zato tukaj, da bi propagirale kanonizacijo svetniških kandidatov.

Take in podobne proteste so zavrnil najprej škofje in Baragova zveza.

Odgovoril je tudi državnik, bivši dolgoletni senator, v Ameriki rojeni Slovenec Frank J. Lausche: "Nasprotniki Baragove dopisnice pač ne poznajo Baragovih del in zaslug za kulturo in človekoljubno delo med Indijanci. Ameriška pošta hoče proslaviti Baraga kot zaslužnega moža za ljudstvo in ne kot svetniškega kandidata." (Naj bo tu omenjeno, da je prav senator Lausche morda s svojim vplivom storil največ, da je do izdaje Baragove dopisnice sploh prišlo. — Op. ur.)

V obrambo se je oglasil tudi Jerry Roe, član Michigananskega zgodovinskega društva in po veri metodist: "Vsi protesti in ugovori niso le zgrešeni, ampak so tudi zelo naivni. . . Z nobenim od ugovorov se ne strinjam. . . Če je bil Baraga katoliški duhovnik, mu zaradi tega ne smemo odreči pozornosti in priznanja za premnoge zasluge za ljudstvo." Ko Roe dalje omeni, kolikokrat so ameriške civilne oblasti že počastile dobrotnika Velikih jezer, Baraga odkrito imenuje "velikega Amerikanca in Michiganca."

Poslanec države Michigan, Bob Davis, pa je ob tej počastitvi Baragovega spomina in njenih protestih izjavil: "Baraga zasluži še kaj več kot dopisnico!"

Mnogi časopisi in razni televizijski kanali po Združenih državah — zlasti seveda v Marquetteu — so naznanili kot veselo vest izid poštno dopisnice, posvečene Frideriku Baragu.

Utrinajajoče se zvezde

POT je ozka, stisnjena med bregove. Prek smrekovih brinčev veje veter, narahlo, kakor da se boji iti naprej. Noči se. Zahod je rdeče pobarvan in v zraku leži neznanska teža, kakor da so se ustavile vse ure na svetu, kot da je v vsaki hiši mrlič in v vsaki veži za vrati pokrov od krste. Tu bel, tam črn. Nekam grenko diši med potjo. Po rožmarinu ali po smoli, nobeden od fantov ne more prav uganiti. Preveč so trudni, da bi ugibali, noge so jim težke, zapletajo se in klekajo.

Moj Bog, zdaj je doma največ dela!
Kovačeva dva sta skupaj. Fronc in Cena.
"Ti je težko?"

Froncov glas je, kakor da prihaja iz podzemne jame.

Cena odkima. Žica okrog rok je tako ostrá, da žre prav do kosti. In straža je blizu.

Kolona gre za kolono, kakor da se ne mislijo nikjer ustaviti, kakor da morajo priti do krvave zarje, do onih visokih gora, ki so se zadrle v večerno nebo kakor grozeče pesti.

Zarja se barva vijoličasto, le še na robu je rahlo oranžasta.

Polahno se mrači, pot ne more iz soteske. Bregova se tiščita eden k drugemu, kakor da grozita zasuti sprevod. Hosta se gosti, z bregov diši po gnilem lesu in po mokrem mahu. Prav tiho nekje curlja voda prek skale.

Fantje so tako žejni!
Da bi jo mogel vsak zajeti vsaj eno prgišče.
Nič več.
Samo eno prgišče za zadnjo uro.

Čez pot je planila srna in slišati je pokanje suhljadi v brdu.

Bregova sta pot tako stisnila, da se smreke z enega hriba s krošnjami skoraj dotikajo smrek z drugega hriba.

"Po dva in dva!"
Da bi mogli vsaj zapeti.
Tisto: Gozdič je že zelen...
Za zadnjo uro.

Korakov skoraj ni slišati. Pot je nastlana z mokrim igličevjem. Kakor da je vsa gmajna zaklet grad, vsaka smreka steber.

Zdaj je že prav temno. Straže korakajo prav ob koloni.

Ne bo dolgo, ko bo vstal mesec. Poslednjič za vasovanje. S smrtjo.

"Na levo!"

Pot gre malo navzdol. Nekje spodaj mora biti kotlina, morda dolina z rožami, ki jih nihče nikoli ne potrga. Rastejo in segnijo. Morda imajo srne čeznje svojo pot k studencu.

Morda rasto za poslednji pušljec. Spominčice.
Z bregov se vali noč kakor črn valjar, ki se ustavlja ob smrekah. Tema pred mesečino.

"V grob stopamo."
To je glas Rožnikovega Lojza. Doma ima staro mater in pol grunta.

Pred seboj dober meter prsti, grob, ki bo morda prekratek za njegovo močno, veliko postavo.

Mesec vstaja. Ne vidijo ga, toda mesečina je predrla smrečje in pozlatila kaluže, ki stoje ob poti. Zrak med vejami je podoben pajčevini.

"Da bi vsaj dež šel, da bi lilo in da bi do kolen brodili v blatu," se spomni Kajžarjev Fronc. V takile noči je tako težko umreti. "Nisem mislil, da bo tako prišlo."

Fronc ima doma dekle, Plevelnikovo Maričko.
"Morda ne bo hudega," se še drži upanje Bregarjevega Jaka.

"Kar iz glave si izbij take sanje. Poravnali nas bodo, boš videl."

Prevčevega Petra nihče ne prepriča.
Kolona stopa navzdol. Obrazi, ki so bili pri belem dnevu blede, so zdaj v mesečini svetli, zlati.

Navzdol, navzdol. Bregovi se oddaljujejo, dolina se širi.

Čezdalje več neba je nad kolono.
Zvezde se goste, komaj je prostora za mesec, ki se je pognal mednje.

"Na desno!"
Povelje je padlo kakor puščica, ki jo izstreli neznanec izza drevesa.

Kolona se okrene. Straže se goste, koraki prvih postajajo krajši.

V srca plane poslednja misel. Na koso naslonjena stoji smrt na jasi.

Mesec je tako ledeno mrzel na baržunasti črnini, da boli, če pogledaš vanj.

Prva kolona se postavlja v red, straže sklenejo krog. Jasa je dolga. Na južni strani rasto hrasti. Košati so in v mesečini videti kakor kralji Matjaži. Na severni strani je kamenje in brinje.

Zdaj mora nekaj priti. Tišina je tako težka, kakor da je vse ozračje iz železa.

Nekaj mladih bruhne v jok.
Potokarjev Vorenc, ki ima tri otroke, stoji, kot da

je iz kamna. Oči ima uprte med zvezde.

Saj mora priti čudež.

Čudeža ni.

Prva strojnica zalaja. Kakor pobesnel volk tuli v mesečino. Prvih deset iz vrste klecne. Premetavajo se, le dva mirno obležita in samo trzata z nogami.

Potlej bruhne od vseh strani. Kakor da se trgajo plazovi. Krogle se sploščujejo ob kamenju, kriki napolnjujejo jaso. Nekaj preplašenih ptičev se dvigne iz krošenj in se z zaspanimi sunki zažene v grmovje.

Nad jaso plava duh po smodniku in po krvi.

Utrinek!

Kakor blisk se zažene proti tlom, naravnost na jaso.

Potokarjev Fronc še stoji in strmi v nebo. Blazne oči zagorijo, telo se mu napne kakor lok in v skoku je v brdu.

"Čudež, čudež, ljudje božji!"

Njegov blazni glas odmeva čez jaso in pade v grapo kakor kamen.

Strojnica bruhne rafal za njim. Fronc grabi za grmovjem, potlej se nagiba in se počasi prevrne. Vali se navzdol, vedno hitreje, glava mu odskakuje od tal. Na dnu odmiruje in strmi s steklenimi očmi v mesečino.

Zvezde se utrinjajo. Šopi isker prše nad gmajno, kakor da se je sto raket zapodilo pod nebo in zdaj onemogo padajo nazaj. Med nebom in zemljo ugasnejo, kakor da nočejo gledati prizora pod seboj.

Strojnice tulijo. Pošastno odmeva njih lajanje ob

kamenju. Z razprostrtimi rokami pada Kačarjev Matjev na obraz. Selanovemu je rafal odprl lobanjo. Mesec sveti na krvavo gmoto možganov.

Gruče se redčijo. Poslednji spačeni obrazi čakajo na smrt.

Strojnice bruhajo. Neredko padajo streli iz pištole. Zadnji je Zoretov Matija. Dolgi lasje mu visijo na čelo, rahlo je sklonjen nazaj in velike oči mu počivajo na smrekovem brinčlju. Kakor da stoji tu že od vekomaj, vkopan v zemljo kakor steber. Ne premakne se.

Mesec mu visi nad glavo kakor velikanska svetilka. Utrinkov ni več, noč je za hip temnejša.

Strojnice bruhajo že na redko, kot da so se izlajale in ohripele. Posamezni rafali še sikajo med padle.

Zoretov Matija stoji. Kakor steber.

Vidi, kako se strojnica obrača proti njemu. Zdaj bo planil ogenj iz ozkega žrela in smrt bo povesila koso.

Matija še stoji. Zadnji.

Strojnica ohripelo zalaja.

Matija še stoji.

Zdaj se nagiba. Naprej bo padel.

S poslednjo močjo vrže glavo nazaj.

Na hrbet pada.

Z rokami na prsih kakor na parah.

Mesec mu sveti naravnost v obraz.

Matija se smehlja.

Tega smehlja mu nihče več ne vzame.

Matija se bo smehljal na veke.

50 let je minulo

od smrti frančiškana - skladatelja P. HUGOLINA SATTNERJA

V KROGU ljubiteljev slovenske glasbe, tako verske kot svetne, ime HUGOLIN SATTNER nekako naznačuje lepo melodijo in svežo harmonijo, bogati invencijo v lepi zbirki skladb, ki jih je neumorni frančiškan v 83 letih življenja ustvaril.

Petdeset let je minulo letos, odkar je — 20. aprila 1934 — p. Hugolin Sattner za večno zatisnil oči v sobici frančiškanskega samostana v Ljubljani. Pogreb je bil dva dni kasneje, v nedeljo 22. aprila. Bivši pevec "Sattnerjevega zbora" je takole opisal: "Nepozabna je ta zadnja maša, ki smo jo peli še nekako v Sattnerjevi navzočnosti. Za konec smo peli njegovo 'Marija, kako si ti lepa'. Dirigiral je Anton Neffat (dirigent ljubljanske opere — op.) in gledal nekam v cerkveni strop. Solistu se je lomil glas. Nismo mogli pogledati drug dru-

gega . . . Popoldne je bil Marijin trg (zdaj Prešernov trg — op.) pred frančiškansko cerkvijo natrpano poln ljudi. Napolnili so ga združeni pevski zbori, godba in množica Sattnerjevih častilcev, ki so se prišli posloviti od njega. Krsto so prenesli s porte v cerkev, kjer je zbor zapel Gallusovo 'Ecce, quomodo moritur justus'. Nato so postavili krsto nad glavne stopnice pred cerkveni prag. Godba je zaigrala žalostinko iz Sattnerjeve 'Oljki', združeni pevski zbori pa so zapeli pod vodstvom Zorka Prelovca. Potem se je razvil pogreb, kot ga Ljubljana od smrti Ivana Cankarja ni več videla."

Med slovenskimi skladatelji je bila skozi zgodovino lepa vrsta mož, ki so bili glasbeno visoko izobraženi, med njimi jih je bilo pa tudi precej s povprečno glasbeno izobrazbo, več ali manj samouki. Sattner ni imel

veliko formalne glasbene izobrazbe – visokih glasbenih šol ni posečal. Osnove je dobil najprej pri očetu, ki je bil dober pianist in violinist. V Novem mestu, kjer so tedaj frančiškani do leta 1870 vodili javno gimnazijo, je nadaljeval s študijem orgel pri vnetem glasbeniku p. Inocencu Gnidovcu. Sodeloval je na koro ter igral violino in violo pri gimnazijskem orkestru.

Kasneje se je p. Hugolin večkrat udeleževal tečajev za organiste, zraven pa pridno študiral tudi sam. Za teorijo in višje glasbene študije se je obrnil na dirigenta in koncertnega vodjo Mateja Hubada (1866 – 1937), kasneje ravnatelja ljubljanskega konservatorija.

P. Hugolin Sattner je bil rojen 29. novembra 1851 v Kandiji pri Novem mestu, najstarejši v družini osmih otrok. Krščen je bil na ime Frančišek. Ime Hugolin je prejel ob vstopu v frančiškanski red leta 1867. V mašnika je bil posvečen v Ljubljani 21. julija 1874. Po novi maši je bil dodeljen novomeškemu samostanu, kjer je prevzel učenje petja na gimnaziji, obenem pa zvesto opravljal organistovsko službo v samostanski cerkvi, poleg raznih drugih redovnih obveznosti. Od leta 1890 je bil Sattner v Ljubljani. S p. Angelikom Hribarjem, skladateljem priljubljenih pesmi (ena od teh njegovih je "Ti, o Marija"), sta delovala na koro frančiškanske cerkve v Ljubljani, dokler ni leta 1906 p. Angelik umrl. Sattner je tedaj osnoval nov zbor, ki je sčasoma postal "Sattnerjev zbor". Poleg petja pri nedeljskih mašah je z zborom pripravljaval koncerte doma in po Sloveniji.

Skozi vsa leta je p. Hugolin pridno komponiral – skladal. Med prvimi je bila skladba za moški zbor "Pogled v nedolžno oko" (Nikar, nikar se me ne boj, nedolžni, nežni angel moj . . .). Besedilo je Gregorčičevo. Tudi kasneje se je večkrat poslužil besedil "Goriškega slavčka", Simona Gregorčiča (1844 – 1906): Jefejeva prisega, Oljki, Soči, V pepelnici noči, Ob nevihti. Vseh skladb skupaj je zbranih v 51 zbirk (opusov).

"Glavno moje delovanje na glasbenem polju je bilo osredotočeno na cerkvenem koro," je Sattner sam zapisal. Med temi so pesmi za različne dobe cerkvenega leta, zlasti poznane so božične, postne, evharistične, na prvo mesto pa vsekakor pridejo Marijine. Mariji je posvetil tudi oratorij "Assumptio – Vnebovzetje" (1912), ki je obenem prvi oratorij v zgodovini slovenske glasbe. Oratorij je daljša skladba na versko besedilo za soliste, zbor in orkester.

Med Marijinimi pesmimi so najbolj znane iz zbirke "Planike I." in "Planike II." ter "Kraljica miru" (1928), kjer najdemo morda najlepšo njegovo skladbo "Marija, kako si ti lepa". Latinska maša "Missa Seraphica" je med najlepšimi v seznamu maš slovenskih skladateljev. Slog Sattnerjevih stvaritev bi lahko imenovali romantični. Vendar pa ni ostal ve-

P. Hugolin Sattner na mrtvaškem odru

dno pri enem in istem načinu. Malo je skladatelj, pri katerih bi mogli opaziti tak glasbeni razvoj, kakor ga opazimo pri Sattnerju skozi vso dobo njegovega delovanja. Nekatere skladbe, zlasti kasnejše, kažejo neoromantično tehniko skladanja. Pričetke najdemo že v "Oljki" (1914), nekaj višek pa je v zbirki "Ognjišče ljubezni", ki vsebuje pesmi Srca Jezusovega (1929) in "Golgota" (1932). Starejša leta mu res niso odvzela talenta, pač pa ga poglobila in poplemenitila.

Malo je znano, da je ta preprosti frančiškanski glasbeni umetnik med drugim zložil tudi opero z naslovom "Tajda" ali "Komposteljski romarji" na Pregljevo besedilo (1927). V ljubljanski operi je bila izvajana v eni sezoni in je krstno predstavo tudi sam p. Hugolin dirigiral. Zakaj ni prišla ponovno na spored, mi ni znano.

Od smrti p. Hugolina je preteklo petdeset let. Njegova glasba, njegove pesmi in skladbe so še vedno žive in lepe, kot so bile ob izidu. Precej njegovih skladb premore vsak povprečen pevski zbor. Mnogo Sattnerjevih del pa je za boljše zборе in jih zato le redko slišimo. Pa so pravi biseri. V zbirki "Cerkvena zborovska pesmarica" (izhaja pri "Družini" v Ljubljani) je znova objavljenih precej Sattnerjevih skladb.

V tem kratkem članku smo se samo dotaknili veličine Sattnerjevega glasbenega poslanstva in pomena za slovensko glasbo – tako cerkveno, versko, kot tudi svetno. Precej še čaka glasbenega zgodovinarja, četudi je kar izčrpno opisal njegovo življenje in delo pokojni frančiškanski skladatelj dr. p. France Ačko.

P. DR. VENDELIN ŠPENDOV O. F. M.

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Bernard Goličnik, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

+ V maju smo šmarnično pobožnost združevali z vsemi nedeljskimi mašami, a tudi v tednu smo se zbrali večkrat k šmarnicam. Na praznik Marije Pomagaj pa smo zapeli tudi pete litanije. — Seveda tudi ni šel mimo nas brez prireditve Materinski dan. Proslavo smo imeli na prvo majsko nedeljo po deseti maši. Nastopila je Slomškova šola, zapeli so Glasniki in med nas je spet prišel s svojimi odličnimi harmonikarji Heinz Dabernig. Ni dolgo, ko se je z njimi vrnil z letošnjega avstralazijskega tekmovanja — spet so odnesli celo vrsto prvih in drugih mest. Naše čestitke!

Vsem, ki so nastopali na Materinski proslavi, iskren Bog povrni! Hvala tudi članicam Društva sv. Eme in darežljivim gospodinjam za vso postrežbo po nastopu. In Mejačevemu Ivanu, ki je zopet pripravil veliko in odlično torto, kateri smo dodali nekaj steklenic vina in šunko (zahvala podjetju J. Hojnik!) in tokrat za spremembo imeli srečolov namesto dražbe, ki se včasih le malo predolgo vleče. S srečkami smo dobili za bodoči Dom počitka 250.— dolarjev, pri vходу v dvorano v isti namen pa 189.— dolarjev prostovoljnih prispevkov.

+ Dva avtobusa naše mladine in odraslih, ki so jo spremljali na letošnji mladinski koncert v Sydney, sta skupino srečno pripeljala tja in nazaj. Kljub utrujenosti

so bili udeleženci ob vrnitvi vsi nasmejani, zadovoljni s potovanjem, gostoljubnostjo sydneyjskih rojakov in seveda s koncertom. (Sydneyčanom tudi od mene iskrena zahvala za vse, kar ste nudili našim!)

+ Poleg GLASNIKOV, pevskega zbora mladincev, smo nedavno pričeli tudi z otroškim zborčkom. Vodi ga podjetna in zelo zmožna Anita Pahor. Kdor bi se hotel še pridružiti, je dobrodošel. Staršem bi svetoval, naj mislijo na to. Mnogi ne izrabijo marsikaterih priložnosti, ki se nudi njihovim otrokom, kasneje pa jim je žal, ko otrok kar prehitro odraste in je prekasno. Vajo ima zborček vsako drugo nedeljo v mesecu po deseti maši.

+ Verouk za mladino po štirinajstem letu starosti je pričel p. Bernard in prijavilo se jih je osemnajst. Srečanja bodo na sredo drugega in četrtega tedna v mesecu od 7 do 8.30 zvečer. Bi se veroučni skupini rad še kdo pridružil? Naj samo pride — je dobrodošel!

+ Na nedeljo, letos 24. junija, praznujemo v Avstraliji praznik Rešnjega Telesa in Krvi. Tudi letos bomo z deseto mašo združili Telovo procesijo okrog cerkve, blagoslov z Najsvetejšim pa bo pred glavnim vhom na vrhu stopnišča. V slučaju dežja procesija seveda odpade, blagoslov z Najsvetejšim pa bo po maši v cerkvi.

Starše naprošam, da pripravijo otroke (zlasti deklice v belih oblekah) za spremljavo Najsvetejšega in trosenje cvetja. Košarice s cvetjem bodo pripravile naše sestre. Tudi narodnih noš naj bi bilo čim več, da bo ta naša slovesnost — sicer kaj skromna v primerjavi s procesijami doma — bila bolj domača. Narodne noše so na razpolago pri sestrah v Slomškovem domu — izposodite si jih, saj jih imamo precej! Škoda je, da bi obtičale za ta dan v omari!

+ Ves mesec junij vključujemo v naši cerkvi pri nedeljskih mašah v spomin pokojnih tudi tisoče žrtev junija 1945, ki leže po neznanih množičnih grobovih, zlasti v zloglasnem Kočevskem rogu. Posebna maša zanje pa je bila na praznik Marije Matere Cerkev (10. junija) zvečer. Kot sem zvedel, je imelo posebno mašo za junijske žrtve tudi

Melbournskim Slovencem nudi cvetje vseh vrst in za vse prilike, pa tudi praktične in lepe darove v marmorju ali umetnem kamnu za okras doma

ANNE GWEN BOUTIQUE

545 Sydney Rd., Brunswick, Vic. 3056

(Corner Hope Street)

Tel.: 387 5131 — Po urah: 470 4046

in 470 4095

Vprašajte za ime: GIOVANNA VERGA

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

sydneyjsko versko središče. Res, ne smemo jih pozabiti v svobodni Sloveniji v svetu, saj doma ne morejo zanje javno moliti in maševati.

+ Na nedeljo 22. julija pa se bo zopet tudi naša narodna skupina pridružila ostalim v skupnem ekumenskem bogoslužju in molitvah za narode, ki jih je uslužil komunizem. Pričetek bo ob treh popoldne v stolnici sv. Patrika, East Melbourne. Zbrali se bomo na običajnem mestu na desni strani cerkvene stavbe. Posebej so zaželjene narodne noše, ki tako zgovorno predstavljajo sleherno narodno skupino. Slovensko prošnjo bo spet v imenu nas vseh izrekla Lahova Marija. Vsi ste vabljeni k udeležbi!

+ Kar hitro je prišlo naše proščenje, ki ga pri svetem Cirilu in Metodu v Kew obhajamo vsako leto na prvo julijsko nedeljo. Letos je ta nedelja že 1. JULIJA. Kakor druga leta, bom tudi letos na vse naše znane naslove razposlal pismo s priloženo darilno kuvertico za vzdrževanje našega verskega središča. K proslavljanju naših cerkvenih zavetnikov ste vsi vabljeni in tudi zares dobrodošli, saj je vredno naše udeležbe in sodelovanja. Gospodinje pa spet naprošam, naj s seboj k maši nedelje proščenja prinesejo kaj gospodinskih dobrot. Saj se bomo – kot vsako leto – zbrali po slovesnem bogoslužju tudi k domačemu srečanju in zakuski v dvorani. Že vnaprej Bog povmi!

+ Dne 26. maja sta se v naši cerkvi poročila **Silvano Lovrečič** in **Andreja Martina Vučko**. Oba sta tukaj rojena. Ženinova družina živi v Springvale (krščen je bil v Carltonu), nevestina pa v Glenroyu (krščena je bila pri nas). – Isti dan je bila poroka tudi v župni cerkvi sv. Janeza, Clifton Hill. **Mark Mengato**, italijanskega rodu (rojen in krščen v Melbourne), je dobil za življenjsko družico **Sonjo Marijo Sluga**, Donvale, tudi tukaj rojeno, a krstil sem jo v Carltonu.

Dve poroki pa beleži kronika naše geelongške naselbine: Dne 13. marca letos sta si v cerkvi svete Družine obljubila zvestobo **Franc Benčan** in **Pavlina Mrhar**. Nevesta je bila rojena in krščena v Geelongu, a je kasneje odšla s starši v Slovenijo. Nedavno se je vrnila z ženinom, ki je bil rojen v Postojni in krščen v župniji Studeno. – Na dan 12. maja pa sta se srečala pred oltarjem Marijine cerkve v Geelongu **Peter Šavron** in **Marjana Kontelj**, oba seveda tukaj rojena in krščena.

Naše iskrene čestitke vsem parom!

+ V maju ni bilo pri nas nobenega krsta, v juniju pa doslej dva. Poleg krsta temnopoltega **Tavita Richarda** (starši so z očetja Tonga v Tihem oceanu) beleži krstna knjiga naše cerkve krst **Katarince**, kot bodo klicali novega člana družine **Jana Baka** in **Irene r. Velišček**. Prinesli so jo iz Tullamarine na nedeljo 10. junija.

Bog blagoslovi obilno oba malčka!

+ Na 27. maja, ko je redna slovenska maša za rojake v Albury-Wodonga, je prišel tja na izlet pevski zbor iz Geelonga. Ustavili so se v tamkajšnjem Slovenskem klubu, pri slovenski maši pa peli. Imeli smo tudi pete litanije Matere božje. Pevcem hvala za sodelovanje.

+ Večerno mašo bomo imeli na 21. junija (četrtek, sv. Alojzij), na praznik sv. Eme Krške (sreda 27. junija) za članice Društva sv. Eme v zahvalo za vse njih delo, na prvi petek v juliju (6. julija) in na ponedeljek 16. julija, ko obhajamo praznik Karmelske Matere božje. Pridružite se nam!

+ Na ponedeljek 14. maja je v bolnišnici sv. Vincencija v Melbourne zaključil svojo življenjsko pot primorski rojak **ANTON MRŠNIK**. Bil je zares preizkuššan v trpljenju, saj je bil več mesecev v bolnišnici. Moral je na operacijo tumorja v glavi, pa so ugotovili še drugega in zopet je šel pod nož. Končno ga je smrt rešila trpljenja. Pokojnik je bil rojen 1. maja 1931 v Poljani. V Avstralijo je prišel preko italijanskih taborišč in leta 1960 pri Sv. Jožefu, Northcote, poročil Ano Marijo Fabjančič, doma iz Malih Mun. Deset let je tega, ko je od treh hčerk najmlajšo Tatjano pred domačo hišo do smrti povozil avto. Udarec je družina težko prebolela, kakor bo zdaj tudi zelo pogrešala očeta. Zlasti najmlajši Damijan bi ga še zelo potreboval. – Rožni venec ob krsti smo imeli v sredo zvečer v slovenski cerkvi, v četrtek (17. maja) po maši zadušnici pa smo pokojnega "Princa", kot so Tonija klicali po domačem hišnem imenu njegovi številni prijatelji, spremili na pokopališče Keilor.

+ Na dan Tonijevega pogreba, 17. maja zvečer, pa je na svojem domu v Coburgu mirno zaspal v Bogu **DOMINIK BON**. Še popoldne sem ga obiskal v melbournski kliniki za rakova obolenja: opravil je zadnjo spoved, pobožno prejel sveto obhajilo in pri polni zavesti tudi sveto maziljenje. Ker so zdravniki vedeli, da gre življenje h kraju, so ga vmili domov, kjer je nekaj ur kasneje umrl v sinovem naročju. Pokojnik je bil rojen 26. julija 1926, Kred pri Kobaridu. Leta 1954 se je v Št. Petru na Krasu poročil z vdovo Ivanke Polh r. Rotar, doma iz Klenika. Družina je preko italijanskih taborišč v letu 1957 emigrirala v Avstralijo, kjer so otroci dorasli, tu pa sta se rodila še dva, a je eden žal pri porodu umrl. Dominik je bil vsem dober oče in ni nikoli delal razlike med otroki svojega ali prvega ženinovega zakona. Izpolnila se mu je želja, da je umrl doma ter v krogu vseh svojih dragih.

Rožni venec ob krsti smo imeli v nedeljo zvečer pri Sv. Cirilu in Metodu, v ponedeljek (21. maja) pa mašo zadušnico in nato pogreb med keilorske grobove.

+ Obema pokojnikoma večni mir, zalujočim domačim tukaj in v rodni domovini naše globoko sožalje!

izpod sydneyjskih stolpov

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

SVETO REŠNJE TELO praznujemo letos na nedeljo 24. junija. V slovenski cerkvi sv. Rafaela ga bomo proslavili s slovesno sveto mašo, pri kateri bo prepeval mešani zbor. Po maši bo — namesto procesije — čestčenje Najsvetejšega in blagoslov.

PRAZNIK SVETE TROJICE pa je teden prej, 17. junija. Ta nedelja je zadnji dan za izpolnitev velikonočne dolžnosti — spovedi in obhajila. Kdor je ta datum zamudil, s tem seveda ni rečeno, da mora čakati do naslednje velike noči. Naj le čim prej izpolni zamujeno! Spoved in obhajilo enkrat na leto je skrajni minimum, ki ga Cerkev pričakuje od svojih članov. Naj bi se nihče s tem ne zadovoljil! Znak dobrega kristjana je pogosto sveto obhajilo. Pri besedah "Ako ne boste jedli mesa Sina človekovega in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi!" Jezus gotovo ne misli na sveto obhajilo enkrat na leto, ampak čim večkrat in redno.

NA PETEK 29. JUNIJA se bomo pri praznični večerni maši ob sedmih spomnili letošnjih novomašnikov, ki bodo ta dan prejeli posvečenje in nato naslednje nedelje opravili nove maše po svojih rojstnih župnijah. Veliko molimo za duhovniške in redovniške poklice doma, v Avstraliji in po svetu, tudi med izseljenci in zlasti med nami! Sprašujemo se, kdaj bodo med nami vzklili duhovni poklici? Ne popustimo v naših molitvah v ta namen, obenem pa skrbimo, da bodo po naših družinah ugodni pogoji, v katerih bodo duhovni in redovni poklici mogli vzkliti in dozoreti!

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo v Fig Tree naslednje nedelje: 24. junija, 8. in 22. julija, 12. in 26. avgusta ter 9. in 23. septembra. Vselej ob petih

popoldan. Pred mašo je prilika za spoved.

CANBERRA ima slovensko mašo naslednji nedelji: 15. julija in 19. avgusta. Obakrat ob šestih zvečer, cerkev sv. Beda, Red Hill. Pred mašo spovedovanje.

NEWCASTLE je na vrsti za slovensko mašo v nedeljo 29. julija in 30. septembra, ob šestih zvečer v Hamiltonu. Pred mašo prilika za spoved, po maši pa čajanka v dvorani.

VNEBOVZETJE MARIJINO je zapovedan praznik, letos je 15. avgust v sredo. Praznična maša bo pri nas ob sedmih zvečer. Poskrbite, da boste ta dan pri maši, četudi je na zunaj delavni dan in vas bo zato stalo gotovo malo žrtve!

DESETI MLADINSKI KONCERT, letos 19. maja v naši cerkveni dvorani, je bilo zares lepo doživetje, ki ga bo — upam — s posebnim člankom opisal p. Ciril. Tu naj se zahvalim vsem sodelujočim, mladini in staršem, domačim in gostom. Posebna zahvala našim Sydneyčanom, ki so nudili prenočišča, ali imeli vsaj pripravljena, če bi bilo potrebno; in vsem, ki so skrbeli za prehrano gostom iz Adelaide in Melbourne.

OBISK MATERE imam v načrtu za konec tega meseca in bom odsoten do srede avgusta. Med tem časom bo p. Ciril skrbel za vse službe božje v Merrylandsu in drugod, kakor so na sporedu; in vodil bo vse ostale posle v zvezi z našim verskim središčem. Jaz pa bom doma obiskal tudi slovenske božje poti in se vseh rojakov spomnil v molitvi na svetih krajih.

PETA DOBRODELNA VEČERJA za dograditev dvorane in sestrskega stanovanja bo v naši dvorani v soboto 30. junija ob sedmi uri. Naše pridne žene in matere pod vodstvom Tončke Stariha vam bodo servirale okusno tridelno večerjo. Za plesno glasbo po večerji bodo poskrbeli "Fantje treh dežel". Vabljeni!

POKOJNI. — V Unanderri (Wollongong) je dne 26. aprila 1984 umrla LILIJANA MARKOČIČ rojena Golob. Po rodu je bila iz Šmartnega v Goriških brdih, kjer je bila rojena 19. aprila 1929. Poročila se je v Italiji z Avguštinom Markočič, doma iz iste vasi. Mož je leta 1975 tragično preminul tu v Avstraliji, kamor sta emigrirala leta 1959 s hčerko Marynello (zdaj stara 27 let in poročena Bartkowiak) ter sinom Klavdijem (zdaj 26 let, poročen z Judy r. Fengler). Sin Jožef, 19 let, pa je rojen v Avstraliji. Vzrok smrti pokojnice je bila srčna kap. Pogrebna maša je bila v Unanderri 30. aprila, pokopali pa so jo na pokopališču v Wollongongu.

V petek 18. maja je v Westmead bolnišnici zaključila življenje ANTONIJA MLAKAR r. Bandera. Ro-

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozi pokojnih.

jena je bila v vasi Beli otok — Cres 2. februarja 1913 kot hčerka Antona Bandera in Marije r. Dragozetič. Komaj dva tedna je bila bolna: zdravniki so odkrili rakovo bolezen, a ji niso mogli več pomagati. Prejela je zakramente in lepo pripravljena odšla s tega sveta. Pokojnica je redno prihajala k službi božji v našo cerkev. Pogrebno mašo smo imeli pri nas v torek 22. maja, pokopana je bila na slovenskem delu pokopališča Rookwood. Tu zapuša moža Franja in brata Antona, v Ameriki sestro Adriano por. Zorič, v Trstu pa sestri Marijo por. Vidinič in Dominiko por. Mohovič ter številne nečake in nečakinje.

V četrtek 24. maja je v Canberri tragično preminula **RAFAELA KOBAL** — Rafka so jo klicali rojaki. Bila je rojena v Planini pri Ajdovščini 30. oktobra 1940 kot hčerka Jožefa Štrancar in Marije r. Pipan. Junija 1975 se je v Ajdovščini po zastopniku poročila s Kocjanom Kobalom, isto leto 18. decembra prišla za njim v Avstralijo in se tu takoj poročila tudi cerkveno. Rafka je bila vedno skrbna žena in mati. Žal je zadnjih pet let bolela na živcih in bila večkrat v bolnišnici. Bolezen je postopoma slabila njeno odpornost. Pokojnica je redno prihajala k slovenski maši, drugače pa v krajevno cerkev sv. Janeza Vianaja v Waramango, kjer je bila 29. maja zanjo opravljena pogrebna maša. Somaševala sva z dr. Mikulom in zbralo se je veliko naših canberrskih rojakov, kakor tudi sošolcev in sošolk Kobalovih otrok Tomaža, Damjana in Marka, ter družinskih in poslovnih prijateljev. Pogrebni sprevod se je razvil na Gungahlin pokopališče. Po končanih molitvah se je v imenu slovenskega društva od pokojnice poslovil Janez Penca, svak Ivan Kobal je recitiral pesem, ki jo je sestavil za to priložnost, članice društva pa so ji zapele "Gozdič je že zelen". Vsi navzoči so bili povabljeni v canberrski Slovenski dom.

Iskreno sožalje sorodnikom vseh naših pokojnih! Ne pozabimo rajnih v svojih molitvah! R. I. P.

KRSTI — Stanislav Miran David Aster—Stater, Blacktown. Oče Stanko, mati Vesna r. Trebar. Boter je bil Vojko Trebar — Merrylands, 6. maja 1984.
Christopher Thomas Helderman, Mt. Riverview,

N. S. W. — Oče Rudi, mati Irena r. Černec. Botra sta bila Michael in Bernardette Morin — Merrylands, 27. maja 1984.

Novokrščencema, staršem in botrom čestitke!

POROKE — **Evelina Žic**, Matraville, N. S. W., hčerka Ivana, po rodu iz otoka Krka, in Marije r. Bubnič, po rodu iz Pregarij, in **George Kuldán**, po rodu iz Češke. Priči sta bila John Žic in Maryanne Mrakovčić. — Malabar, 28. aprila 1984.

Kristina Ivana Lapuh, Lakemba, N. S. W. Rojena v Sydneyu, krščena v Paddingtonu, hčerka Jožeta Lapuha, po rodu iz Gornje Piruše (Cerkle ob Krki) in Ivane r. Smukovič, po rodu iz Poštene vasi (Cerkle ob Krki), in **Canio Di Lucchio**, rojen v Sydneyu, krščen v Leichhardt, sin Jožefa in Lucije r. Cipriani (oba italijanskega rodu). Priči sta bila Lorri Paul Di Lucchio in Erna Cindy Črnec. — Merrylands, 12. maja 1984.

Joseph Žele, Merrylands, N. S. W. Rojen v Sydneyu, krščen v Paddingtonu. Sin Jožeta in Ivanke r. Pavlovec (oba iz Koritnic, fara Knežak) in **Brigita Bedernjak**, rojena v Montrealu, Kanada, krščena istotam, hčerka Jožeta (po rodu iz Hotize) in Marije r. Cigan (iz Gomilic, Prekmurje). Priči sta bila Peter Smerdely in Jennifer Škraban. — Merrylands, med poročno mašo 2. junija 1984.

Vsem poročnim parom naše iskrene želje k obilici božjega blagoslova na življenjski poti!

P. VALERIJA

KDO BI VEDEL POVEDATI ...

... kje je **HINKO PODGORELEC**, rojen 1938 v Spodnji Kungoti pri Mariboru, po poklicu radijski tehnik. Leta 1961 je bil v Coomi, kasneje je imel TV in Radio trgovino na 18 Railway St., Guildford, NSW. Po njem sprašuje preko Rdečega križa sorodnica Milka Vračko, ker že dolgo ni o njem nobenega glasu.

Slehera vest o pogrešanem na uredništvo MISLI bo hvaležno sprejeta in posredovana dalje.

NASLOV je geslo letošnjega koncerta slovenske mladine Avstralije, ki se je zarezalo v modrino slovenske trobojnice na prireditvenem odru. To je bil že **deseti vsakoletni koncert** v priredbi naših verskih središč. V soboto 19. maja 1984 je združil v Sydneyu (dvorana verskega središča sv. Rafaela, Merrylands) nad dvesto brhkih slovenskih deklet in fantov, ki so množici nad petsto poslušalcev naklonili čudovit, zares nepozaben večer.

“Slovenska beseda je beseda praznika, petja in vriskanja. Iz zemlje same zveni kakor velikonočno potrkavanje — pravi slovenski pisatelj Ivan Cankar. In nekaj tega vriskanja, petja in plesa vam hočemo, dragi prijatelji, nocoj darovati.

Dober večer vsem! Vsi vi ste nocoj naši gostje, gostje naše pesmi pomladi. Naj posebej pozdravimo le dva naša gosta, predstavnika naše dežele, ki sta nocoj med nami: senatorja zvezne avstralske vlade — našega rojaka g. Miša Lajovica s soprogo Tatjano, in našega prijatelja, župana občine Holroyd, g. Harryja Maleya. In seveda naše duhovnike.

PESEM NAS ZDRUŽUJE! Beseda, prelita v pesem in ples, beseda, porojena v deželi pod Triglavom — nas povezuje. Vi starejši, ki ste zapustili dom in domovino, niste zapustili svojega materinega jezika, ampak ste ga posredovali nam mlajšim — vašim otrokom, rojenim v Avstraliji. Zato naj bo nocojšnji večer kot pesem hvaležnosti vsem, ki ste in nam še danes dajete materino besedo, slovensko besedo — vašo besedo, ki naj postaja tudi naša beseda . . .” Tako je v začetek desetega mladinskega koncerta odmevala jasna in prijazna beseda **Bavčarjeve Mirjam**, ki je povezovala celotni spored v slovenščini in angleščini.

V večer mladosti, kakor ga lahko imenujemo, so nas popeljali mladi iz “Planike” — folklorne skupine Slovenskega društva Sydney pod vodstvom vedno nasmejane Belokranjke **Ivanke Slobodnik**. (Mlajši plesalci: Sabina Bratina, Gary Cerovac, Boris Dolenc, Mirko Godec, Danica Matuš, Suzi Matuš, Lizika Meznarič, Damijan Nemeš. — Starejša skupina: Helena Bratina, Joe Car, Mario Car, Suzi Car, Božana Farkaš, Darko Farkaš, Davor Farkaš, Jane Farkaš, Toni Godec, Milena Godec, Silvia Jamšek, Viki Jamšek, Ana Kavaš, Sonja Kocjančič, Sonja Kolar, Tanja Kolar, Sandra Markovič, David Mramor, Peter Pečovnik, Robert Pečovnik, Edy Robar, Marko Rožanc, John Saule, Peter Šarkan, Sandra Vranič, Tanja Vranič, Emil Zadravec.) Mlajši so zaplesali *Ples iz Ribniške doline*, osemindvajset deklet in fantov starejše skupine pa nam je predstavilo ples iz Bele Krajine: *Lepa Anka*; *Hruške*, *jabolke*, *slive*. Prekmurje je zaživelo med nami s *Staro polkico*, Štajerska s plesom *Ziben šrit*, Gorenjska pa je bila predstavljena kar z *Venčkom plesov*. Bil je to prizor za oko in srce!

Katarina Persič iz Geelonga (Vic.) nas je z Gregorčičevo pesmijo *Soči* popeljala v dolino Trento, kjer brhka v prirodni je lepoti, krasna in bistra hči planin — reka Soča. — Kaj je ta deklič že kdaj gledal ta “hod deklet s planine”, je že kdaj naša Katarina slišala Sočo, “kako glasno, ljubo šumljaš, kako čvrsto, krepko skakljaš” — saj je bilo njeno pripovedovanje kot šumljanje hčerke planin. Kot “vedra višnjevitost višav lepo se v njih je zčila” beseda o Soči naše Katarince.

Najdaljšo pot na koncert so naredili naši mladi prijatelji iz Adelaide. Kaj se da izvabiti iz mladih grl, je ta večer dokazal voditelj **mladinskega zbora** tamkajšnjega verskega središča Svete Družine, g. **Jože Šterbenc**. (Imena nastopajočih: Paul Čeligoj, David Dodič, Sonja Dodič, Anita Isler, Lili Ivančič, Majda Ivančič, Slava Ivančič, Frank Jenko, Robert Katern, Štefan Kolman, Anthony Kresevič, Nives Kresevič, Silvana Kresevič, Sonja Pahor, Robert Pahor, Silvana Poklar, William Puž, Louisa Rant, Elizabeth Sužnik, Thomas Valenčič, Sonja Valenčič, Walter Valenčič.) V prvem delu koncerta so zapeli štiri pesmi: Jenkovo *Lipa zelenela je*, Foersterjevo *Planinska*, Aljaževo *Triglav* in *Belokranjsko kolo* v priredbi Jožeta Šterbenca. Ob prijetni spremljavi harmonike Tomaža Valenčiča je triindvajsetčlanski zbor pokazal svojo izvežbanost. Bila je to čudovita uglašenost, ki je znala pričarati lipo zeleno, v hribih dan in z ljubeznijo zapeti občudovanje in vzdih: Oj, Triglav, moj dom, kako si krasan!

Med mladimi je več nadarjenih organistov. Ta večer so se nam predstavili štirje. Kot prva **Kati Pezdirc** z znanim valčkom J. Straussa ml.: *Na modri Donavi*.

Človek se izraža na različne načine: z besedo, s pesmijo, s čopičem in barvo, z dletom in kamnom. In vsaka teh zvrsti ima še polno čisto svojih izrazov. Nam nekoliko manj poznana sta jazz-glasba in jazz-ples. Jazz je bil rojen med črnskimi skupinami Združenih ameriških držav in je doživel največji uspeh v letih 1920-30. Od tam se je ta vrsta glasbe in plesa razširila v svet. Kristina Berginc nam je približala jazz s plesom, ki mu je dala ime *Počitnice – Holiday*. Glasba se je kristalizirala v Kristininem plesu in blestela v razigranosti barv žarometov.

Nastopi najmlajših so vedno pristrčni. In tako smo ta večer lahko občudovali te naše najmlajše pogumneže – skupino **Dopolnilne šole Triglav** pod vodstvom učiteljice Marize Ličen. (Nastopili so: Erik Dolšek, Vanessa Fabjančič, Anita Friščič, Tonček Friščič, Peter Grabner, Emilia Mršnik, Mojca Pelcar, Hilda Širec, Maja Špicar, Simon Tašner, Erika Zarn, Ingrid Zarn, Lillian Zrim, Vanessa Zrim.) Zapeli so o Jurčku, ki hoče zgraditi hišico, da bo pred lisico skril svoje zajčke – vsi otroci v Sloveniji bi zdaj že uganili, da je to pesmica *Naša četita koraka*. Anita in Tonček Friščič zaslužita še posebno pohvalo. Anita je pela pesem *Sirota*, skupaj z bratcem pa *Slovenec sem*. Oba sta izreden talent – in tako profesionalno sta znala uporabljati mikrofone! Ob poslušanju se nisem mogel znebiti misli, da je v ozadju tega lepega petja Anite in Tončka njuna mama, ali pa celo stara mama in stari ata. O, ko bi le imeli več takšnih mam in babic in dedkov, ki znajo za otroke najti čas in jim posredovati tudi nekaj slovenske dediščine! V življenju je pač tako, da obstajajo darovi, ki jih lahko prejmeš le od svojih staršev. Če ti jih oni niso dali, ostaneš brez njih. Naj izrečem kar tukaj in zdaj zahvalo Anitini in Tončkovi mami ter vsem mamam in očetom nastopajočih na koncertu – pa tudi vsem staršem, ki so svojim otrokom znali darovati doto, izraženo v dveh besedah: "Slovenec sem!"...

Otroci šole **Triglav** so nato še odpeli *Venček otroških pesmi*. Lep je bil pogled na ta pušelj slovenskih noš in prijeten je bil zven čistih glasov otroških grl.

Prvo nagrado občinstva in prvo nagrado strokovne žirije je leta 1975, na tekmovanju za najboljšo popevko Jugoslavije v Opatiji, dobila slovenska popevka *Dan ljubezni*. S to pesmijo se je Jugoslavija tisto leto tudi predstavila na Evroviziji. Nam pa so na koncertu darovali *Dan ljubezni* mladi iz Wollongonga pod vodstvom **Barice Brodnik**. (Pevci so: Lojzek Brodnik, Marko Celin, Mary Ferbežar, Robert Koprivec, Blanka Košak, Rebeka Rudolf, Andrej Žičkar. – Spremljava: Vesna Hatežič - orgle, Filip Hatežič - kitara, Marija Brodnik - bas kitara, Margaret Hatežič - violina, Brigitte Brodnik - violina.) Mlada skupina petih

glasbenikov in sedmih pevcev nas je navdušila. Dokazali so svoje glasbene sposobnosti, ki jih bodo, tako sem prepričan, ker jih poznam – še pridno razvijali in nas še razveseljevali.

Lidija Lapuh iz Morwella v Viktoriji je zazvonila z recitacijo Župančičeve pesmi *Zvonovi*, nato pa še deklamirala, kar ji je napisal v *Dragocen spomin* njen očka Ivan.

Drugi v vrsti mladih organistov je bil **Mario Milavec**, ki je večer obogatil z naslednjimi skladbami: *Sing my Soul, Amazing Grace, Come Sing a Song of Joy, Only a Shadow, I still Call Australia Home, Roll out the Barrel, Irena, lahko noč* in *Some Enchanted Evening*. Kdor ga je videl in poslušal, je lahko ugotovil, da orgle odlično obvlada. Morda bi bila še najbolj primerna oznaka njegovega nastopa, če zapišem, da je bil v vsem sigurn, samozavesten, dostojanstven.

Iz Melbourne je prišel petčlanski ansamble **Večerni zvon**. (John Barič - harmonika in vokal, Andrew Turk - kitara in vokal, Zlatko Fekonja - saksofon, Majda Barič - bobni, Emilija Arnuš - bas kitara.) Razveselil nas je z Avenikovo *Gremo na Pokljuko*, *Mami za praznik* od Paula Alexa in *If You Love me* od Olivije Newton John. Ansambel, ki je tudi po koncertu igral za ples, je naše ljudi osvojil. Hoteli bi ga imeti v Sydneyu za Štefanovanje in Silvestrovo, pa je že oddan za dve leti naprej. Dovolj zgovoren dokaz o njegovi kvaliteti.

Prvi del sporeda je zaključila mala folklorna skupina **Triglav**. Šest parov (Mojca Pelcar – Erick Dolšek, Maya Špicar – Stojan Bratovič, Nevena Nikolič – Tanja Petrevski, Vanessa Fabjančič – Daniel Valenčič, Emilija Mršnik – Stephen Paris, Monica Brezovnik – Luke Rogelja) je pod budnim vodstvom Erne Nikolič zaplesalo *Narodne pleske za otroke*.

Po odmoru smo v drugi del sporeda spet zaplesali. Večja folklorna skupina **Triglav** – osem nasmejanih parov – (Natalie Špicar – Marko Krobe, Esther Tomšič – David Samsa, Erika Pečar – Robert Zadel, Tamara Rogelja – Adrian Mršnik, Nives Bratovič – Mary Brezovnik, Tanja Samsa – Michelle Mezgec, Diana Petrevski – Wendy Dolšek, Sonja Blaškovič – Robert Cencič) je plesalo naslednje pleske: *Gorenjski valček, Točak, Žaklje šivajo, Ta poskočna*. Vsem tem mladim plesalcem čestitamo, saj so v kratkem času naredili velik "plesni korak".

Tretji mladi orgelski talent večera je bila Margaret Grželj s skladbo *Que Sera Sera*.

Mladinski zbor **Svete Družine** iz Adelaide nas je razveselil tudi v drugem delu koncerta. Nastopili so z *Ribničanom Urbanom* in dvema belokranjskima: *Što to miče* in *Marko skače*. Tudi tokrat ubrano in

Mladinski zbor ZARJA, Sydney

VEČERNI ZVON (Melbourne)

PLANIKA - starejša folklorna skupina S.D.S.

Ansambel CHEAP EXPENSE, Sydney

Katarina Persič

Mirjam Bavčar

Triglavska folklorna skupina (starejši)

Mladinski zbor Svete Družine, Adelaide

Mario Milavec

PESEM NAS ZDRUŽUJE

Ivan Kobal

Mladinski zbor iz Wollongonga

Krista Pezdirc

Kristina Berginc

Sonja in Marko Šimec

Kati Pezdirc

Mladinski zbor GLASNIKI, Melbourne

Veronika Ferfolja in Darko Burger

Margaret Grželj

Pevčki Triglavsko polnihe sole

Triglavska folklorna skupina (mlajši)

dovršeno pod mojstrsko roko **Jožefa Šterbenca**.

Po poslušanju je bilo spet nekaj za oči: nadarjena **Tamara Rogelja** je zaplesala slovenski ples *Trzinka*. (V naslovni sliki tega članka je prikazan njen nastop!)

Šestnajsta točka večera pa je bila nekaj posebnega. Namenjena je bila vsem tistim, ki so ta večer nastopili. Če je bil ves koncert — kot je rekla Mirjam na začetku — mladostna pesem hvaležnosti nam vsem, pa so bile zdaj besede pesnika **Ivana Kobala** kot nekak nagovor, vzpodbuda in pohvala vsem našim pevcem, plesalcem, recitatorjem in glasbenikom.

Glasniki, mladinski zbor melbournskega verskega središča sv. Cirila in Metoda, so prišli v Sydney kot *Ljudje pomladi* — tak je bil naslov njih prve pesmi. Druga se je glasila *Modern Love* in tretja je naznana, da v tistem večeru žari naša srečna zvezda — naslov pesmi je bil *Moja srečna zvezda*. Glasnike je za nastop vestno pripravil **Darko Požar-Burgar**, ki nam je zapel tudi svojo pesem *Brez tebe*. Nastopili so sproščeno in ubrano. Tako so tudi pomlajeni Glasniki prinašali lepe pesmi in v Melbournu obetajoča skupina. Tu so imena nastopajočih na tem koncertu: **Majda Barič**, **Ana Brenčič**, **Irena Brumen**, **Tanja Burgar**, **Tanja Butkeraitis**, **Diana Cek**, **Veronika Ferfolja**, **Elizabeth Horvat**, **Jelka Kutin**, **Silvija Pavlič**, **Margaret Rozman**, **Katarina Štrancar**, **Kristina Vido- vič**, **John Barič**, **Tony Bogovič**, **Bojan Jakša**, **Jože Koroša**, **Robert Ludvik**, **John Novak**, **David Rozman**. — Spremljava: **Emilija Amuš** - orgle, **Andrej Kruh** - harmonika, **Andrew Turk** - kitara, **Edi Štemac** - bobni, **Darko Požar-Burgar** - kitara.

Kot četrta v vrsti organistov je nastopila **Kristina Pezdirc** s skladbo *For All we Know*.

V nedeljo popoldne pod lip'co dedek s pip'co mi velijo, da predolgo jaz zbiram si ljub'co, a med tol'kimi je težko zbirati — težave mladega fanta pač! O tem sta pela **Sonja** in **Marko Šimec**. Njuna druga pesem je bila *Jamaica Farewell*. Tudi v ozadju tega lepega petja je bila vsekakor njuna mama.

Sydneyski ansambel štirih fantov (**Mark Stariha** - ritem kitara, vokal, **Franc Rožanc** - prva kitara, **Henry Stariha** - bas kitara, **Glen Henwood** - bobni, vokal) in **Irene Kužnik** (vokal) ima nenavadno ime **Cheap Expense**. Zaigral in zapel nam je tri: *Europa* od **Santane**, *Frustrated Member* (**Cheap Expense**) in svetili so nam s *Svečami prižganimi* od **Andreja Šiflerja**. Vsem članom se pozna, da so že veliko nastopali, saj se na odru odlično znajdejo. **Irena** pa je pevka menda že od zibelke naprej.

Kakor se dan poslavlja z zarjo, tako je tudi v zadnjem delu koncerta na odru zažarela **Zarja** — mladinski pevski zbor sydneyškega verskega sre-

dišča. Sedemčlanski ansambel (**Mark Stariha** - akustična kitara, **Frank Rožanc** - vodilna kitara, **Henry Stariha** - bas kitara, **Mirjam Bavčar** - rhodes piano, synthesiser, **Boris Kobal** - synthesiser, rhodes piano, **Franc Mramor** - saksofon, **Glen Henwood** - bobni) in štirinajdeset pevcov (**Judita Bavčar**, **Irena Bolko**, **Marjetica Bolko**, **Joe Car**, **Mario Car**, **Robert Dolenc**, **Erica Frankin**, **Bernardette Frankin**, **Milena Godec**, **Tony Godec**, **Denise Grželj**, **Margaret Grželj**, **Karmen Kalc**, **Michelle Kalc**, **Anna Kavaš**, **Tanja Kolar**, **Sonja Kolar**, **Sylvia Kužnik**, **Olga Kužnik**, **Jožica Modrijačič**, **Robert Pečovnik**, **Kathy Pezdirc**, **Kristine Pezdirc**, **Eddie Robar**, **Mark Rožanc**, **Marija Sever**, **Judita Šajn**, **Karen Šajn**, **Peter Šarkan**, **Marie Srebrnič**, **Tanja Sušanj**, **Renata Sušanj**, **Gail Twrdy**, **Karen Twrdy**) pod vodstvom **Mirjam Bavčar** in **Irene Kužnik** nas je najprej razveselilo s *Hazardovimi Najlepšimi pesmimi*. Nato so peli *Kakor reka*. Tretja je bila angleška *I am the Light*. Zlasti to zadnjo so peli občuteno in mojstri luči so bili ob tem zares mojstri. Iz mraka so izšli glasovi *I am the Light* in v odpevu so zažareli v "fortissimu" glasov in svetlobnih pramenov. Tako je pesem postajala otipljiva očem. Četrta pesem *Zarje*, pa je bila kot balzam za naša srca — *Ljubim te, Slovenija*:

*V vetru oživila polja plešejo svoj ples,
žarki se love v krošnjah mladih brez.
Bel oblak raznaša hvalnico na vse strani,
da dežele na vsem svetu lepše ni.
Ljubim te, Slovenija zelena,
naše si zavetje, naš si dom.
Pot gora, čez polja tja do morja,
lepa si, lepa si,
naša si, naša si,
kjer gozdovi skrivajo obzorja,
res najlepša si, Slovenija!...*

Kakor lepota mavričnih barv ugaja našim očem, tako prijetno je zvenela pesem *Zarje* našim ušesom.

Kako naj bo lepše izpeta pesem mladih, če ne kot pesem, zapeta mami, našim materam, vsem materam sveta, ki tej naši Zemlji vedno znova poklanjajo otroštvo in mladost. Njim je bila posvečena zadnja pesem koncerta.

Jožica Modrijačič nas je uvedla v to pesem hvaležnosti:

<i>Mati, ti si kakor sonce, s katerim Bog prižiga ljubezen na zemlji.</i>	<i>Si kakor križ, na katerega pribijajo življenja vsa svoja trpljenja.</i>
---	--

*In si kakor roža,
ki razdaja srečna
vso svojo lepoto.*

Združeni pevski zbori — sicer prostoren oder je bil kar premajhen — preko sto mladih pevcev iz Adelaide, Melbourne, Wollongonga in Sydneya so sklenili večer s spevom:

*Hvala, draga mama,
za ljubezen in srce,
za življenje hvala,
hvala mama ti za vse! . . .*

“Hvala pa tudi vsem vam za nocojšnji večer, preživet med nami!” je bila sklepna beseda bogatega kulturnega večera, ki nam ga je pripravila slovenska mladina Avstralije, tega daljnega koščka Slovenije v svetu.

Naša hvala pa naj gre vsem nastopajočim, starem in vsem tistim, ki mladim posvečajo svoj čas in svoje znanje. Ob koncu koncerta so se mladi zahvalili po-
žrtvovalnemu koordinatorju slovenskih radijskih od-
daj na radiu 2EA v Sydneyu, g. Jožetu Čuješu, ki je omogočil snemanje generalke v petek zvečer. Tako bo lahko pesem **desetega mladinskega koncerta** verskih središč odmevala z vseh naših etničnih radijskih po-
staj. Koncert je bil posnet tudi na video kaseto, ki jo

je mogoče naročiti pri sydneyanskem verskem središču.

Naj končno z imeni omenim vsaj nekaj glavnih, ki so dali svoj delež organizaciji koncerta: **Jenny Stariha** — mešalna miza, **John Kobal** — luči, **Branko Koželj** — reflektorji, **Andrej Koželj** in **Mark Stariha** — ureditev odra, **Bogdan Bavčar** — zavese, **Irena Kužnik** — koordinator nastopov, **Mirjam Bavčar** — pove-
zava sporeda, **Henry Stariha** — organizacija priprav in nastopa, **Franc Mramor** — ozvočenje. Hvaležen sem **Judy Šajn**, ki je ustvarjalno prevedla povezovalni tekst v angleški jezik.

Na dan po koncertu, v nedeljo dopoldne, smo izre-
kli zahvalo za lepo uspeli sobotni večer tudi Bogu. Sveto mašo smo imeli v dvorani, kajti cerkev bi bila za to priliko premajhna. Med mašo so prepevali zbori iz Adelaide, Melbourne in Sydneya. Po maši pa smo imeli, kot v apostolskih časih, *agape* — skupno brat-
sko zakusko, kjer se je med nami človeška povezanost še bolj okrepila.

Naj živi in odmeva slovenska pesem, pesem, ki nas združuje!

P. CIRIL

Tudi mlajša
folklorna skupina
“Planika” (S. D. S.)
je nastopila

BRANIMO SLOVENSKI JEZIK!

SYDNEYSKI Slovenci že dolgo let vztrajamo v tr-
ditvi, “da bi se dalo kaj narediti”. Od časa do časa se
zganemo in skupno kaj naredimo. In to se vidi. In naj
pohvalijo. Seveda se vmes tudi vztrajno dela, zato so
uspehi in zasluge posameznikov že cela zgodba, če-
ravno se ne piše. Vzrok temu zamujajočemu napredo-
vanju naše skupnosti je morda v tem, da se imamo po-
večini skoraj predobro in da prepuščamo glavno delo
redkim idealistom, ki pa niso administrativno nadar-
jeni ali sploh ne vidijo potrebe po finančnem uspehu
kulturnih ustanov.

So pa zadeve, za katere se izjemno vsi hkrati zga-
nemo, z zamudo, če je treba, ker so še idealisti zaspali
v ugodju svobodne dežele. Taka izjema, tak primer je
naša Akcija za obrambo slovenskega jezika.

Dne 21. marca 1984 je enajst članov verske skup-
nosti pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu zbralo odbor za
obrambo slovenskega jezika. Ta odbor je napovedal
Akcijo in organiziral srečanje ljubiteljev slovenskega
jezika za torek 17. aprila ob sedmi uri zvečer. Na tem

srečanju je bilo navzočih okoli šestdeset ljudi (skoraj
sami moški). Glavni sklep srečanja je bil ta, da odbor
vodi naprej Akcijo in pripravi ter razpošlje okrožnico
o zadevi ‘programskih jeder’ ne samo Sydneyčanom,
ampak po vsej Avstraliji in še drugam.

Odziv je odličen in že pripravljamo naslednje sre-
čanje, ki bo najbrž proti koncu junija ali v juliju.

Vsem Slovenkam in Slovencem, ki jim je pri srcu
slovenska beseda, naj bo to kratko poročilo tista i-
skra, ki bo vnela

“brate vse, kar nas je
— sinov slovenske matere”

da se bomo združili in utrdili v tem, kar je naš skupni
zaklad in naša pravica — naš slovenski jezik.

Za odbor — **IVAN KOBAL**

Poročajte na začasni naslov:
Odbor za obrambo slovenskega jezika,
c/o 313 Merrylands Road,
Merrylands, 2160, N. S. W.

adelaidski odmevi

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

MESEC MAJ, posvečen nebeški Materi Mariji, se izteka in pušča na naši skupnosti veliko lepih vtisov, pa žal tudi otožnih. Tako smo se na prvo nedeljo meseca zbrali tudi Slovenci k vsakoletni marijanski procesiji v semenišču sv. Frančiška Ksaverija, Rostrevor. Naša skupina je bila še posebej lepa in poživile so jo narodne noše, med njimi omembe vredni par, gospa Angela Dodič in zdaj že pokojni Stane Šubic. Prav ob naši skupini se je ustavil fotograf za "The Southern Cross", tednik adelaidske nadškofije: objavljena slika nam bo v lep spomin.

Naj se tu zahvalim Dodičevi in Jesenkovi družini,

da sta Stanku Šubicu, ki bi se rad pred smrtjo še enkrat udeležil procesije, izpolnili to njegovo zadnjo željo. Bilo je treba nekoga ob njem, saj sam bi ne zmozel napora.

In naša majska otožnost, ki sem jo omenil? V nedeljo 20. maja zvečer je odšel STANKO ŠUBIC na svojo zadnjo procesijo – Gospodar življenja in smrti ga je poklical k sebi. Pogreb je bil šele v soboto 26. maja, da se ga je moglo udeležiti čim več znancev. Maši zadušnici v slovenski cerkvi je sledil sprevod na pokopališče Cheltenham, kjer že čaka vstajenja tudi njegova žena Terezija.

Pokojni Stane se je rodil 24. aprila 1914 v Zabrežniku pri Zireh, v Gornji Poljanski dolini. V Avstralijo je prišel med prvimi političnimi begunci leta 1949. Poročil se je leta 1954 in ustvaril prijeten dom in družino. Pred dobrimi tremi meseci so zdravniki odkrili tumor na možganih in mu povedali, da ima le še kratek čas življenja, ker bolezní ni pomoči. A bolnik ob tej novici ni obupal ter se predal malodušju: v globoki veri je sprejel božjo voljo in se pričel temeljito pripravljati za srečanje z Bogom. Pokojnik nam je pokazal čudovit zgled vere in do zadnjega tudi globoko predanost narodu, kateremu je pripadal. Mož ima veliko zaslug za naš misijon Svete Družine v Adelaidi in vedno je rad pomagal po svojih najboljših močeh. Iz svoje zapuščine, ki jo je uredil pred smrtjo, je vse svoje knjige – veliko je zbral v teku let – in tudi svojo originalno narodno nošo zapustil našemu misijonu.

V času bolezni sta hčerka Marica in sin Jože s svojo prisotnostjo lajšala očetovo trpljenje. Zelo veliko mu je pomagala tudi družina Jesenko s postrežbo in s tem, da so ga skoraj redno pripeljali k slovenski maši.

Pokojnemu Stanetu hvala za vse in naj počiva v miru božjem, obema otrokoma pa izrekamo globoko sožalje!

Tudi za našo skupino lep dogodek je bil letošnji Mladinski koncert v Sydneyu. Domov smo se vračali polni prijetnih vtisov in ponosa na naš mladinski zbor, ki se je tudi pred Sydneyčani s svojim nastopom zares postavil. Naš pevovodja g. Jožef Šterbenc je res pravi umetnik ubranega petja.

Iskrena zahvala sydneyškemu verskemu središču za vso izkazano pozornost gostom! Vsi, ki smo obiskali središče in bili udeleženci na koncertu, smo videli, koliko ljubezni in žrtve je bilo vložene v priprave koncerta in ostale pozornosti v zvezi z nami, gosti od drugod. V zahvalo vključujem tudi vse dru-

K SLIKI: Pokojni STANKO ŠUBIC - dva tedna pred smrtjo - z banderom Marije Pomagaj pri marijanski procesiji. Ob njem je, tudi v narodni noši, Angela Dodič. (Courtesy "The Southern Cross", Adelaide)

žine, ki so nam tako nesebično postregle; in vsem, ki so skrbeli za naše želodce, kadarkoli smo se le približali kuhinji. — Upam, da bomo za Mladinski koncert prihodnjega leta izbrali našo Adelaido ter bomo lahko vsaj delno povrnili sydneyjsko gostoljubje.

Naj omenim, da sta se adelaidska avtobusna šoferja izrazila, da sta redkokdaj med tako prijaznimi ljudi kot sta bila zdaj, tako na poti kot v sydneyjskem verskem središču. Tudi takale izjava je lepa pohvala — le poskrbimo, da jo bomo vselej tudi vredni!

Rojake v Berriju bom obiskal na drugi četrtek v

mesecu juliju (12. julija). Slovensko mašo bomo imeli zvečer ob šestih. Vsi lepo vabljeni!

Slovensko radijsko oddajo v priredbi verskega središča v Adelaidi lahko poslušate vsako drugo in zadnjo sredo v mesecu. Prične se zvečer ob osmih na valovih etnične radijske postaje 5 EBIFM.

Mladinski verouk je vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu popoldne ob šestih v mladinski lopi. Vsi lepo vabljeni! Skupaj je lepše iskati poti in razmišljati o smislu krščanskega življenja.

P. JANEZ

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

(Devetnajsto poglavje: GLAS V TEMI)

Jane se je približala postelji. Roke so ji drhte, toda uspelo ji je obvladati se.

»Jaz sem govorila, gospod, jaz, sestra Rosemary Gray. Vidim, da vas je moj glas prizadel. Doktor Brand me je opozoril, da se to lahko zgodi. Dejal mi je, naj se ne čudim, če boste opazili presenetljivo podobnost med mojim glasom in glasom neke vajine skupne znanke. Rekel je, da se temu čudi on sam.«

Garth, ki ga je tlačila tema, je ležal tam nepremičen. Poslušal je in razmišljal, potem pa je počasi vprašal: »Pa vam je tudi povedal, čigav je tisti glas?«

»Da, ker sem ga vprašala. Dejal mi je, da je to glas miss Champion.«

Garthova glava je omahnila nazaj na blazino. Nadaljeval je: »Morate mi oprostiti, miss Gray, da me je to tako pretreslo in neumno vznemirilo, toda težko se privajam na slepoto. Vsak glas, ki prebije zastor večne noči, deluje name s posebno silo, katere tisti, ki govori, sam ne more izmeriti. Podobnost vašega glasu z glasom tiste osebe, o kateri vam je pravil sir Deryck, je tako nenavadna, da sem le težko verjel, da tiste osebe ni tukaj v sobi, dasi vem, da je trenutno v Egiptu. Njena navzočnost tu bi bila najbolj nemogoča stvar na svetu! Prosim torej vas in doktorja MacKenzieja, da mi oprostita moje razburjenje

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU

ZA NAŠE "MISLI":

\$44.— Peter Kern (Peter je poslal upravi Misli tudi loterijsko srečko N.T., če bo kaj sreče. Bog povrni!); \$24.— Milan Goršek; \$23.— Vera Mamilovič, Emil Pantner; \$20.— Štefan in Lucija Srnc, Franc Šveb; \$15.— N. N. (NSW), družina Anton Gjerek; \$14.— Irena Grassmayr, Johan Pristov, Frančiška Čebin, Mirko Cuderman, Marija Paunič, Katica Dodig, Ana Dominko; \$12.— Slavko Hrast; \$11.— Milka Pongrac; \$10.— Anica Smrdel; \$9.— Marija Volčič, Danilo Kresevič; \$8.— Maks Skurnik, Ljenko Urbančič, Virgilij Lovrečič, Olga Gale, Marija Štemberger; \$6.20 Boris Urbančič; \$6.10 Ana Poklar; \$6.— Valentin Lenko, Ivan Žic, Zorina Mavrič; \$5.— Jože Novak; \$4.— Petrina Pavlič, Frank Flisar, Marija Butkeraitis, Terezija Černjak, Dušan Zore, Jože Mravljak, V. M. Gorjan, Elisabet Geist, Venceslav Ogrizek, Frančiška Šajn, Justina Miklavec, Francka Kotnik, Jožef Žele, Kristina Car, Daniela Slavez, Jožef Jakob, Frančiška Ludvik, Vinko Jager, Albina Barbiš, Milka Kregar; \$3.— Francka Persico, Stana Hervatin, Sandra Krnel; \$2.— Jože Čulek, Roman Zrim, Ivanka Žabkar, Ivanka Študent, Jože Grabnar, Florjan Vojška, Elizabeth Kociper; \$1.— Joe Belovič, Franc Pečovnik, Jožefa Mikuš.

NAŠIM POSINOVLJENIM

MISIJONARJEM, TOGO, AFRIKA:

\$100.— Družina Ludvik Martin, B. N. N. (za lačne); \$50.— Ivan Kobal, N. N. (p.

Hugonu za avto), Karolina Čargo (p. Hugonu za avto); \$34.— Silvo Stock (za lačne); \$20.— N. N. (za lačne), Mirko Cuderman; \$5.— Ivanka Študent (za lačne), družina Jožef Štemberger (za lačne), Lucija Miklavc (za lačne).

MATERI TEREZIJ V INDIJO:

\$50.— Anica Klekar — m. Tereziji za materinski dan za lačne otroke.

ZA BARAGOV POSTOPEK

PROGLASITVE BLAŽENIM:

\$50.— Anica Smrdel z družino.

DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

PESEM NAS JE ZDRUŽILA

V SOBOTO, 19. maja zvečer, se je naša nova dvorana v Merrylandsu hitro napolnila z radovednimi poslušalci. Z veseljem in nestrpnostjo smo tudi mi pričakovali ta dan mladinskega koncerta. Letos je že deseto leto zaporedoma, ko se mi mladi iz raznih mest Avstralije srečujemo v povezanosti slovenskega petja in glasbe.

"Zarja", naš sydneyški mladinski zbor, se je pripravljala na koncert zadnje mesece vsako nedeljo po maši in včasih tudi med tednom. V zadnjih dneh pred koncertom se je naše navdušenje še stopnjevalo. Hvaležni smo našim staršem za njihov trud in potrpežljivost. Veliko napa in skrbi je šlo v vsak nastop. Naši prijatelji iz Melbourne in Adelaide so naredili zelo dolgo pot za naše skupno srečanje in sodelovanje. Dolge vožnje, meseci pripravljanja, celo narodne noše na koncertu — vse to jasno razodeva, da še skrbimo za slovensko kulturo in dediščino, da smo nanjo ponosni in da bi jo radi nadaljevali.

Mislím, da sta se ves trud in napor končno le izplačala. Ploskanje poslušalcev je bilo za nas veliko priznanje. Tudi tako lep obisk — to morje poslušalcev — je dokaz zanimanja za naše delo.

Da je slovenska pesem združila toliko mladih, ki so tisti večer nastopali in to-

in sumničenje.

Ponujal je Jane desnico, toda ona je roke sklenila za hrbtom in si lomila prste.

"Sestra," se je tedaj oglasil zdravnik kar se da uradno, »stopite sem k oknu, da vam dam še nekaj navodil.«

Nekaj časa sta se tiho pogovarjala.

"Zdaj se pa poslovim, gospod Dalmain!" je rekel nazadnje doktor.

"Počakajte trenutek, doktor, rad bi govoril z vami na štiri oči," je rekel Garth.

"Počakala vas bom spodaj, doktor," je dejala Jane in šla proti vratom. Ukazovalna zdravnikova kretnja jo je ustavila. Obrnila se je in obstala pri kaminu. Ni mogla razumeti, zakaj je ta prevara potrebna in bilo ji je zelo težko pri srcu. Toda kdo bi se mogel upreti temu človeku? Zdravnik je stopil do vrat, jih odprl in spet zaprl, potem pa se je vrnil k postelji, vzel stol in sedel.

"Torej, gospod Dalmain?"

Garth se je vzravnil in obrnil svoj obraz proti njemu. Jane je prvkrat videla njegovo obličje.

"Doktor, pripovedujte mi o tej bolničarki in opišite mi jo!"

Njegov glas je bil do kraja napet, ves se je tresel, roke je imel krčevito sklenjene. Njegov blede, shujšani obraz, izmučen od trpljenja, je bil videti kot obraz živega človeka, ki je hkrati tudi mrtvec.

"Doktor, opišite mi to sestro Rosemary Gray, kakor ji pravite!"

"Nisem ji jaz izbral tega imena," je odvrnil doktor Rob mirno. "To je pač ime tega dekleta in sicer prav lepo ime, pri moji veri! 'Rožmarin za spomin,' je dejal Shakespeare, kajne?"

"Opišite jo!" je zahteval že v tretje Garth.

Doktor Rob je neslišno povlekel iz žepa pismo sira Derycka in ga začel študirati.

"Hm," je spregovoril počasi, »to vam je lepa, mala ženička, odlična in izbranega okusa, elegantna oseba, ki bi jo zagotovo želeli imeti ob sebi, ko bi mogli videti.«

"Ima svetle ali kostanjeve lase? Kakšna je njena polt?"

Zdravnik je z enim očesom pogledal Jane in videl njene temne roke, ki so se krčevito oklepale kamina.

"Njena polt je svetla," je dejal brez oklevanja.

Zakaj se ta človek laže, ko govori o njej? si je mislila Jane.

"Kakšni pa so njeni lasje?" je dalje spraševal glas s postelje.

"Pravzaprav so skriti pod bolničarsko čepico, vendar pa se mi zdi, da so valoviti in nežni kot puh — prav kot pristajajo lepi ženski."

Garth se je vzravnil, ves je drhtel in z rokami si je zakril slepi obraz.

"Vem, doktor, da vas s svojimi vprašanji mučim, vem, da se vam danes zdim naravnost smešen. Toda če nočete, da ponorim, odslovite to osebo in ne dovolite ji, da prestopi še kdaj prag te sobe!"

»Dajte no, gospod Dalmain,« ga je skušal pomiriti zdravnik s potrpežljivim glasom, »skupaj razmisliiva to stvar. Predpostavljam, da proti tej osebi nimate nič, razen to, da njen glas kaže presenetljivo podobnost z glasom neke vaše prijateljice, ki je zdaj na potovanju daleč proč od tu. Kaj neda, tista oddaljena dama ni zaželena oseba?«

»Kje pa,« se je obešenjaško nasmehnil Garth, »najbolj zaželjena oseba na svetu je!«

»Rožmarin za spomin!« je znova odbrenkal doktor. »Če je pa tako, zakaj bi sestra Rosemary ne smela buditi lepega spomina? Tem bolj, ker se mi njen glas zdi poln ženskosti, dobrote in nežnosti, ko pa toliko žensk govori s takim glasom, da bi se še srake prestrašile!«

Ko se je tako šalil na račun bolniškega imena, doktor Rob še slutil ni kako, kako ta »rožmarin« in samo ime sestre — Rosemary — Gartha spominja na »Rožni venec« (angleško Rosary)!

»Vse kaže, doktor, da vi nočete razumeti, da v svoji temi prav tega spomina ne morem prenašati,« se je branil Garth. »Bog mi je priča, da nimam nič proti temu glasu, toda ko sem ga zaslišal, se mi je zdelo, da je ona... ona druga... da je prišla sem k meni... in...« Garthov glas je naenkrat zamrl.

»Pomislili ste torej, da je tu tista zaželena dama,« mu je pomagal zdravnik. »Razumem. Gospod Dalmain, sir Deryck meni, da bi bilo odlično, če bi začeli sprejemati obiske. Rekel bi, da imate celo vrsto prijateljev, ki vas bi radi prišli obiskat, celo zelo od daleč. Zakaj bi mi ne dovolili, da poiščem to zaželjeno damo? Menim, da bi zagotovo prišla... Če bi ona sedela tu ob vas in se z vami pogovorila, bi se vam bolničarkin glas ne zdel več vznemirljiv...«

Garth se je na postelji vzravnaval. Ves njegov spačeni obraz je kazal, kako ga muči močno čustvo. Jane je stala in ga gledala.

»Ne, doktor, za nobeno ceno ne! Na vsem svetu je ona poslednje bitje, ki sme prestopiti prag te sobe! Če vam je količkaj do tega, da v tej hiši kaj pomeni moja volja.«

Doktor MacKenzie se je sklonil kot da bi hotel popraviti odejo.

»Zakaj pa ne?« je vprašal čisto potihoma.

»Ker ima ta 'zaželena dama', kot pravite vi, plemenito in sočutno srce, ki bi ga moja nesreča mogla ganiti. To bi moje breme še povečalo. Lahko sprejemem križ, ki mi je naložen, doktor, in upam, da ga bom sčasoma lahko tudi možko nosil vse do dneva, ko mi Gospod ukaže, naj ga odložim. To novo breme, to njeno sočutje pa bi me strlo. Padel bi v prepad, iz katerega se nikdar več ne bi dvignil!«

»Razumem,« je dejal doktor Rob blago. »Ubogi fant... Zaželena dama ne sme priti!«

(Nadaljevanje sledi)

liko ljudi v dvorani, je gotovo pomembno dejstvo. Mladinski koncert je s tem postal simbol edinstvene kulture, ki smo jo nasledili kot avstralski Slovenci. Čeprav smo bili rojeni izven domovine staršev, imamo skupno spoštovanje in ljubezen do slovenskega petja in glasbe. Enkrat v letu naj pokažemo ta svoj čut na poseben način; to, da naša kultura in dedščina le nista popolnoma avstralski, da smo v mislih in srcih ponosni in hvaležni, da imamo delež dveh kultur — delež dveh živih kultur in dedščin.

Lepo smo preživeli naše skupno srečanje. Prepričana sem, da nam mladim ostaja v prijetnem spominu. Zahvala mladim iz Adelaide, Melbourne, Wollongonga in iz drugih krajev širne Avstralije, ker so doprinesli svoje talente in z nami ustvarili tako izreden in uspešen večer za vse. Hvala tudi našim slovenskim duhovnikom, saj se je na njih ponudo ta vsakoletni mladinski koncert ustanovil in ga vselej tako vestno pripravijo.

Upam, da se bomo v smislu letošnjega mladinskega koncerta — "Pesem nas združuje" — prihodnje leto zopet navdušeni srečali z našimi novimi prijatelji v Adelaidi.

JUDY ŠAJN

REŠITEV MAJSKE BESEDNICE:

1. železo; 2. enota; 3. osveta; 4. kleveta; 5. darilo; 6. sveča; 7. očanec; 8. ukaz; 9. mizar; 10. božjast; 11. povod; 12. poreden; 13. nagel; 14. zlodej; 15. polovica; 16. Stična; 17. vojna; 18. svoboda. — Tri besede, ki so naslov znane majniške pesmi, se glase: Že slavčki žvrgolijo. Od vrha navzdol je prva beseda brana v prvi vrsti, druga v drugi in tretja v tretji vrsti črk.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, Slovenske sestre v Slomškovem domu, Terezija Kordish, Francka Anžin in Marija Špilar, Karolina Čargo, Zalika Svenšek, Lidija Čušin, Angela Židan, Albina Konrad, Veronika Seljak, Vinko Jager, Ivanka Žabkar, Ivanka Študent. — Žreb je za nagrado izbral KAROLINO ČARGO.

Ptice mladosti, prinesite od vseh vetrov semena,
posejte grobove samot, razglasite obsojena imena,
odenite jih s praporom slave za večni spomin! (Vinko Beličič)

SLOVENSKO ČASOPISJE se je ob zadnjih papeževih potovanjih zopet razpisalo. Vsem potovanjem daje vedno zgolj politični značaj – pastoralni sploh ne pride v poštev. Nekatere je očitno najbolj jezilo, da se je na Aljaski sestal z ameriškim predsednikom Reaganom. Skupaj z njim je papež “dodobra izkoristil sodobno tehnologijo . . . da je lahko zaigral pred množicami”.

Res, le kdaj je mogoče vsem ustreči!? (Najmanj še takim, ki hudoobno iščejo dlako v jajcu.) V času pred koncilom so papežu očitali, da je “zazidan med štiri stene”, da “vodi Cerkev izza pisalne mize” in podobno – ko je začel obiskovati svoje vernike po svetu, pa padajo očitki, da “izkorišča sodobno tehnologijo”. Kaj naj potuje na oslu in brez zvočnikov govori

stotisočglavim množicam? Le kaj jim gre v nos? Najbrž to, da papeža svet na splošno zelo ljubi in spoštuje njegove napore za mir. Milijoni vidijo v njem danes edinega iskrenega glasnika miru in v njegovih napotkih edino poročilo bodočnosti. Ko bi svet s svojimi voditelji poslušal njegove očetovske opomine, bi ne visel nad vsem človeštvom črni oblak uničenja, tudi bi ne bilo tisočev žrtev vojn na vseh koncih te naše nesrečne zemeljske oble.

NAJVEČJI BRONASTI ZVON v ljubljanski nadškofiji poje na Šmarni gori nad Ljubljano in vabi k miru. Na letošnjo belo nedeljo ga je posvetil nadškof Šuštar ob prisotnosti 2500 romarjev, med njimi 300 pevcev iz dekanije Ljubljana-okolica.

Darovalec tega veličastnega “zvona miru”, ki tehta 3878 kilogramov in je stal 70.000 nemških mark, je 44-letni vdovec Janez Blažič iz Vodice. Mož živi in dela v Nemčiji. Že prej je nabavil veliki zvon svoji farni cerkvi v Vodicah, zdaj pa še romarski cerkvi na Šmarni gori, ki jo upravlja vodiška župnija. Med mašo je Janez udeležencem slovesnosti povedal, da se je v tovarni Mercedesu, kjer dela nad dvajset let, ponesrečil in postal 30% invalid. Nesreča je spremenila tek njegovega življenja in mu prinesla odločitve, da bo živel

po smernicah svetega pisma, da se bo uprl pretiranemu pohlepu po gmotnih dobrinah ter da bo na svoj način s svojim zgledom pomagal vsem, ki si želijo miru, varnosti, nesebičnosti . . . “Rad imam zvonove in sklenil sem, da bom zanje dal vsa sredstva in moči,” je povedal. “Zvonovi naj bodo glasnejši od mojega glasu. Ta, ki bo posvečen Kristusu – Kralju miru, naj z visoke Šmarne gore kliče ljudi naše domovine in sveta k molitvi in delu za mir. Zato naj bo ta zvon resnično ‘zvon miru’. Šmarna gora s svetiščem Rožnovenske Matere božje pa kraj molitve za mir. To je moja želja.”

TOLE SMO BRALI nedavno v ljubljanskem časopisju: “CIRILICA ZA VSE. - Napisi s televizijskega prenosa osrednje proslave ob dnevu mladosti so bili izpisani v cirilici. Mnoge gledalce, ki te pisave ne obvladajo najbolje ali pa tudi jo, je to, sodeč tudi po odmevih, ki smo jih prejeli v

SLOVENSKI HOTEL »BLED« V RIMU

Lastnik: VINKO LEVSTIK

HOTEL »BLED« - VIA S. CROCE IN GERUSALEMME, 40
00185 ROMA - RIM - TEL. 06 / 777102 - TELEX HBLED 620196

naše uredništvo, močno razjezilo. Zakaj so bili napisali le v cirilici, lahko le ugibamo. Upajmo pa, da ne gre za nov poskus poenotenja v Jugoslaviji. Tokrat ne jezika, ampak pisave."

Vrstice so jasne in je vsak komentar odveč.

NOVOMAŠNIKOV je v Sloveniji letos vsega skupaj dvaindvajset. Ljubljanska nadškofija jih ima sedem, mariborska in koprška pa vsaka po štiri. Od različnih redov jih imajo frančiškani, salezijanci in lazaristi po dva, minoriti pa enega. Vsi bodo prejeli mašniško posvečenje na tradicionalni datum 29. junija, ko obhajajo v domovini praznik sv. Petra in Pavla, le oba salezijanca bosta posvečena že na dan 24. junija pri Mariji Pomočnici na Rakovniku.

Število novomašnikov je še vedno višje kot pri maršikaterem večjih narodov po svetu, pa vendar nezadostno, saj duhovnikov tako zelo primanjkuje. V svojih molitvah jih spremljajmo pred oltar, da bi ostali zvesti in stanovitni v odgovorni službi!

ZVON je zazvonil v Celovcu lansko leto — nova vseslovenska revija izobražencev za izobražence. Njen glavni urednik je dr. Reginald Vospernik, ravnatelj celovške slovenske gimnazije, seznam sodelavcev pa sestavljajo predstavniki vseh treh vej našega naroda: matične domovine, zamejstva in zdomstva.

Korajzni smo Slovenci! V času, ki je s svojo gospodarsko krizo zadušil že marsikatero revijo, mi ustanavljamo novo. Že zato CELOVŠKEMU ZVONU tudi v Avstraliji čestitamo in mu iz srca želimo, da bi pel čisto in glasno — in če tako, potem tudi dolgo!

V olajšanje morebitnim naročnikom nove revije tudi med avstralski-mi Slovenci, tu ponatiskujemo naročilnico (tudi njeno drugo stran — samo obrni list!) Odreži in se posluži!

KAJ pravzaprav nam Slovincem še pomeni kulturni praznik, kultura je zika, kultura medsebojnih odnosov, kultura vrednot...? Ko listam po nekaterih revijah in poslušam študentski radio, bi rekel, da nam je kultura postala soznačica za

Misli, Junij 1984

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČŽŠ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175

Telefon: 795 6937

prostaštvo. Človek nehote dobi občutek, da marsikje kar tekmujejo med seboj, kdo bo bolj nizkoten. Ali se vam ne zdi, da si na ta način slovenski narod sam koplje grob? Tam, kjer ni prostora za kulturo vrednot, tam ni prostora za narod. Zgodovina (celo zgodovina lastnega naroda) nas očitno ni ničesar naučila.

Tako piše v ljubljanski "Družini" (19. feb. 84/3).

"**TISCHLERJEVO NAGRADO**" je letos Krščanska kulturna zveza v Celovcu podelila zaslužni koroški pesnici **Milki Hartmanovi**. Tokrat je bila podeljena že petič in je vsakoletna počastitev spomina pokojnika, katerega ime nosi. Dr. Jožko Tischler je bil dolga leta voditelj koroških Slovencev, član koroške deželne vlade in ustanovitelj ter glava Narodnega sveta koroških Slovencev. Letos' so v avli celovške slovenske gimnazije, katere dolgoletni ravnatelj je bil, odkrili njegov doprsni kip. Zaslužil si ga je s svojim delom za narod.

Naročam(o) vseslovensko revijo za leposlovje, kritiko, kulturna, družbena in verska vprašanja

CELOVŠKI ZVON

Ime: _____

Naslov: _____

Datum in podpis: _____

Letna naročnina (4 številke): Za Avstrijo in Evropo 290,— šil., ali 20.000 lir, za prekomorske države 15 US \$ (za letalsko pošiljko plus razlika v poštini), za Jugoslavijo 720 Din (plačati na ADIT štev. ž. r. 50101-603-45361).

Geschäftspostkarte
Poslovna dopisnica

P. n.
uprava revije

CELOVŠKI
ZVON

Vseslovenska revija za leposlovje, kritiko kulturna, družbena in verska vprašanja

Viktringer Ring 26
A-9020 Celovec/Klagenfurt

JOSEPH GREGORICH, dolgoletni požrtvovalni Baragov zgodovinar, je letos v februarju umrl v Leontu, Illinois, ZDA. Pokojnik je bil rojen v pionirski slovenski družini v Ameriki dne 12. septembra 1889 in bi torej v nekaj letih dosegel stoletnico. Po poklicu je bil strojni inženir. Za raziskavanje življenja našega svetniškega kandidata Friderika Baraga ga je navdušil drugi brskalec po zgodovinskih virih, pokojni frančiškan p. Hugo dr. Bren. In od takrat Jožef Gregorich ni imel več miru: začel je stikati po arhivih Amerike in Evrope ter zbral o Baragu ogromno dokumentov. Brez tega gradiva, ki je pokazal Baraga še v lepši luči kot je bilo pričakovati, bi zgodovinskega postopka za njegovo proglasitev blaženim niti ne mogli pričeti.

Ko sem pred prihodom v Avstralijo imel kot urednik angleškega "Baraga Bulletin"-a s pokojnim Jožefom Gregorichem zelo veliko opraviti, sem spoznal njegov nesebični značaj in njegovo skromnost, za katero pa se je skrivalo gigantsko delo. Nikoli ni pričakoval velikih priznanj in jih tudi ni dobil — gotovo pa mu je bilo v zadoščenje, ko so ga ameriški Slovenci leta 1975 izbrali za "Moža leta". Bog ga je uslišal, da mu je dal dolgo in zdravo življenje, žal pa mu ni izpolnil želje, da bi dočkal proglasitev Baraga med blažene. Pa saj je dosegel še več: z Baragom sta se vsekakor v veselem objemu srečala pred

božjim prestolom . . . Upam, da je tudi uredniku "Misli" še pred smrtjo odpustil, da ga je takrat pustil samega z "Baraga Bulletin"-om in mu je ušel v Avstralijo. . .

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je praznoval v maju svoj rojstni dan. Rojen je bil 18. maja 1920. Avstralska škofovska konferenca mu je po svojem predsedniku, nadškofu Rushu, poslala telegram s čestitkami in izrazi vdanosti. Ponovno so tudi dodali, naj bi obiskal Avstralijo.

To povabilo papeža v Avstralijo ni novo, saj so ga že pred časom izrazili tako avstralski škofje kot tudi avstralske oblasti. Škofje računajo na obisk v letu 1986, vendar ni še nič določenega, četudi bo do njega slej ko prej prišlo.

KOT PRI NAS v Sloveniji, si tudi po časopisih drugih komunističnih držav kar sledijo napadi na papeža, navadno v smešenju in sramotenju. Praški nadškof in kardinal Tomašek je nedavno javno odgovoril partijskemu glasilu "Tribuna Ludu" na take neokusne napade. "Vaš ateizem vam ne daje pravice obrekovati in sramotiti osebe drugačnega ideološkega prepričanja... Sramotitev ne more ostati brez posledic. Z demagoško neobjektivnostjo škodujete razumevanju in svetovnemu miru," je dejal med drugim. Spomnil je časnikarje tega glasila na spoštovanje človekovih temeljnih pravic, ki so zagotovljene tudi v češko-slovaški ustavi. Seveda je papir potrpežljiv: pisana črka je eno, praksa pa drugo — pač kakor tudi v naši domovini in povsod, kjer vlada totalitarni komunistični režim.

Raznolika je zgodovina slovenskega revialnega tiska. Iz skromnih začetkov "Pisanic" preko "Kranjske Čbelice" ter Bleiweisovih "Kmetijskih in rokodelskih novic" je dosegla v poznih petdesetih in šestdesetih letih preteklega stoletja revialna misel z Janežičevim "Slovenskim glasnikom" svoj prvi vrh. Med prominenimi sodelavci te prve osrednje slovenske literarne revije najdemo tudi blestečega Josipa Stritarja. Elegantnemu, evropsko široko razgledanemu stilistu je dve leti po Glasnikovi prežgodnji literarni smrti prav od njega ustanovljeni "Zvon" postal središčni literarni znanilec, rojen v literarno odprtem in plodnem dunajskem vzdušju.

Zavestno smo se pri krstu naše kulturno-politične in literarne revije oprli na to vseslovensko, široko in darežljivo tradicijo, kajti "Zvon" — ali gre za dunajskega, za kasnejši "Ljubljanski Zvon" ali pa za naše literarno početje — naj bo simbol v trojnem pomenu besede; naj bo simbol krščanski misli, simbol za sporočilnost, medialno geslo, končno pa simbol za povezovalno nihanje med govorečim in nagovorjenim, ter razločevalno med evangelijsko jasnim DA in NE, in stolpovo odprtost njegovega oznanila.

Iz uvodnika glavnega urednika dr. Reginalda Vospornika
k prvi številki

ŠTEVILO napadov modernih pomorskih roparjev raste iz leta v leto — pa bi človek mislil, da so pirati ali gusarji, kot jih imenujemo, del zgodovine srednjega veka. Po poročilih Mednarodne pomorske organizacije (International Maritime Organization) s sedežem v Londonu, so moderni pirati po vseh morjih sveta v zadnjih dveh letih izvedli 193 napadov na ladje, ki so plule

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V vseh večjih mestih Evrope, Amerike in Kanade imam poleg poslovnih tudi prijateljske zveze, kar izdatno pripomore, da je potovanje prijetnejše. — Če me slučajno ni v agenciji, vprašajte za GABRIJELO, lahko ji pa tudi telefonirate na telefon agencije: 329-6833.

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833 . — Consultant DR. J. KOCE

pod zastavo najrazličnejših držav. Pirati se približajo ladji ponoči, nato z grožnjami onemogočijo posadko, odvezamejo tovar in običajno tudi oropajo posadko. Najbolj ogrožena so morja ob zahodni afriški obali in okoli Singapurja. V okolici tega pristanišča je bilo v drugi polovici leta 1982 prijavljenih 36 napadov, v prvih treh mesecih 1983 pa že 27. Nekatere pomorske družbe so začele vkrcavati na svoje ladje poleg posadke tudi skupine oboroženih mož, ki naj bi ob morebitnem napadu branili tovar in posadko.

ŽALOSTNE ŠTEVILKE, ki pa se samo višajo: med 1976 in 1982 je v Avstraliji 350.000 otrok in mladincev pod osemnajstim letom občutilo v vsej resničnosti tragedijo ločitve zakona staršev z vsemi usodnimi posledicami: izgubilo vsaj enega od roditeljev če ne oba, izgubilo toplino doma in občutek varnosti, ki je za dobo odraščanja tako potrebno in ga more dati le srečno družinsko življenje. Samo v letu 1982 je šlo preko avstralskih sodišč 44.088 primerov ločitev zakonov s 53.010 od staršev odvisnimi otroki.

Resen študij družinskih tragedij pravi: če se bo nadaljevalo po tej poti, bo 40% vseh bodočih avstralskih zakonov končalo v ločitvi — 20% med njimi že v prvih petih letih zakonske zveze.

Kam plove Avstralija? Z razrahljanjem zakonske vezi in lahkoto dobiti ločitev (danes ni treba povedati niti vzroka in niti priti osebno na sodišče!) bo položaj nujno samo vedno slabši. Največ pa trpijo otroci, ki so oropani doma in jim ne bo mogel nihče več nadomestiti izgube. Nič čudnega, da je vedno več mladostnikov, ki se po ulicah brez stalnega bivališča predajajo mamilom in prostituciji.

TEDNIK "Svobodna Slovenija" v Argentini še ni prebolel nenadno smrt svojega ustanovitelja in dolgoletnega urednika Miloša Stareta, o katerem smo pisali v prejšnji številki, ko ga je že zadel nov udarec. Dne 27. aprila je smrt ugrabila nepričakovano tudi

novega urednika, ki je komaj pred tremi tedni sprejel breme uredništva. Pokojni Slavimir Batagelj je bil rojen 19. januarja 1920 v vasi Strnišče pri Ptuj, kamor je njegova družina pribežala leta 1918 iz Primorske, ki so jo zasedli Italijani. V Argentino je emigriral leta 1948. in se takoj uvrstil med kulturne garače tamkajšnje slovenske skupnosti. Z njegovo smrtjo je nastala nova vrzel, ki jo bo težko nadomestiti.

VES SVET se boji morebitne atomske vojne in nje posledic, ki bi bile za ves svet res nekaj strašnega. V Ameriki so nedavno objavili znanstvene zaključke po osemnajstmesečnem proučevanju znanstvenikov, kako bi jedrska vojna vplivala na klimo. Znanstvenika Paul Erlich in Carl Sagan dokazujeta, da bi v vojni, v kateri bi uporabili skoraj ves sedanji jedrski arzenal ZDA in približno polovico sedanjega sovjetskega, dejansko prišlo do uničenja vseh živih bitij, torej tudi človeka. Plast dima in jedrskih odpadkov po eksploziji bi zadržala 90% sončne svetlobe na poti do Zemlje. Temperatura bi globoko padla in vse vodno omrežje bi zamrznilo. Pomanjkanje luči bi uničilo proces fotosinteze, ki je nujen za življenje rastlin. Eksplozije pa bi tudi okvarile plasti ozona, ki ščitijo živa bitja pred ultravioletnimi žarki.

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

kotiček naših mladih

Moja mama se je oglasila s pismom sydneyjskim Slovencem v Križem avstralske Slovenije, jaz pa naj tukaj dodam nekaj besed. Naš adelaidski mladinski zbor bi se rad preko mene zahvalil sydneyjski skupnosti, ki je to leto organizirala Mladinski koncert. Po darežljivosti in pomoči naše tukajšnje skupnosti, smo se mogli koncerta udeležiti tudi mi in se pridružiti ostalim iz N. S. W. in Viktorije. Za nas je bila to prva prilika, da smo potovali v Sydney; in dobri sydneyjski rojaki so veliko pripomogli, da nam bodo dnevi obiska ostali v najlepšem spominu. Zahvala p. Cirilu za hitro ureditev prenočišča, kakor tudi družinam, ki so sprejele nekatere od nas v svoje domove.

Iskreno upamo, da bomo gostoljubnost in prijaznost Sydneyčanom lahko povrnili, kadar bo ta vsakoletni Mladinski koncert pri nas v Adelaidi. Hvala še enkrat vsem! — Za Adelaidski slovenski mladinski zbor Nives Kresevič.

DRAGI STRIČEK! — Zopet se oglašam in se v ime vseh ministrantov pri Sv. Cirilu in Metodu lepo zahvalim patru Bernardu za prijeten dan.

Med počitnicami, v sredo 16. maja, smo se že zgozdaj zbrali pri cerkvi. Bilo nas je vsega skupaj devet, da je moral še pater Bazilij naložiti nekaj fantov v avto. Kar kmalu smo prispeli do Živalskega vrta.

V Živalskem vrtu smo si ogledovali razne živali. Videli smo kenguruje, leve, ki so leno ležali na soncu, ne smem pozabiti tudi na opice in kače. Tudi razne ptice, posebno papige, so bile zanimive.

Ko smo se naveličali hoditi okrog in so se začeli oglašati naši želodci, smo imeli v parku kosilo. Dan je bil zares lep, zato smo igrali tudi nogomet in čas je kar prehitro minil. Vsi smo bili zadovoljni in dogovorili smo se, da bomo kmalu naredili spet izlet v naravo. Želeli bi, da se nam še kdo pridruži — na izlet in seveda k ministriranju. Saj ministrantov ni nikoli preveč. — Pozdrav vsem bralcem Kotička! — Tony Bogovič, 13 let, East Kew, Vic.

Tudi slika dokazuje, da so bili melbournski ministrantisti prosti dan zares zadovoljni.

MINISTRANT

KO SEM MALO ODRATEL,
NAJPRED PRI SVETI MAŠI
SVETITI SEM SMEL.
O, NE VESTE, KAKO
JE TO BILO LEPO!
POTLEJ SEM KNJIGO SMEL NESTI,
NAZADNJE PA TUDI PRI MAŠI
ZVONČKATI,
DA SE JE SLIŠALO PRAV DO DURI
IN TUDI NA KOR.
TO JE GOTOVO NAJLEPŠE:
PRAV GORI OB MAŠNIKU TIHO KLEČATI
IN JEZUSU Z ZLATIMI ZVONČKI
ZVONČKATI
IN V HOSTIJI GLEDATI GA.

Pa naj bo še pesmica o ministrantu, ko imamo že sliko s kopico ministrantov. Veste, kdo jo je napisal? JOŽE POGAČNIK, ki je iz ministranta postal duhovnik in kasneje celo nadškof v Ljubljani. Je pa le del daljše pesmi o ministrantovem prvem obhajilu.

Pri MAJSKI SLIKANICI ste me pa Kotičkarji spet pustili na cedilu: premalo jih je prišlo. A najlepše je pobarvala sliko — VERONIKA SMRDEL, Bulleen, Vic. Seveda bo prejela lepo nagrado. — Striček.

V SPOMIN HENRIKU VUJICA

Dne 11. aprila 1984 so minila tri leta neizmerne žalosti, ko si nenadoma, tiho in brez slovesa, odšel od nas — naš ljubljani Henrik, mož in oče.

Iskrena zahvala vsem, ki se ga spominjate!

A dan je črni moral priti,

bridkosti dan, oj dan solzan,

težko bilo se je ločiti,

a solze vse, ves jok zaman. (S. Gregorčič)

**Žena Kristina, sinova Henrik in Tomislav,
Brisbane, Qld.**

OYSTER BAY, N. S. W. — Dragi pater urednik! Lepo prosim, da bi v "Mislih" objavili naslednje: Iskrena hvala rojakom za obiske in pomoč, ki ste jo nudili med boleznijo mojega sedaj že pokojnega moža MATIJA MERLAKA. Hvala za izraze sožalja ob njegovi smrti, za cvetje, molitve in udeležbo pri pogrebni maši v Sutherlandu ter na pokopališču v Woronori. Prijaznost in pozornost številnih rojakov nama je lajšala žalost ob težki izgubi dragega moža in očeta. Bog povrni vsem! — **Antonija Merlak in hčerka Andreja.**

BELLEVUE HEIGHTS, S. A. — V imenu mladine in staršev, ki smo se udeležili izleta našega verskega središča v Sydney, se zahvaljujemo patrom Valerijanu in Cirilu ter vsem župljanom, ki so nas tako lepo sprejeli in postregli. Mladina je bila lepo preskrbljena s prenočiščem, drugi pa smo bili večinoma skupaj v bližnjem motelu — kar trije avtobusi Slovencev, iz Adelaide in Melbourne, nas je bilo. In vsem je bila nudena hrana v cerkvenem središču. Saj ne vem, kako bi se dostojno zahvalila požrtvovalnim ženam, ki so toliko ur potrošile v kuhinji za nas. No, če pridete k nam v Adelaide, Vam bomo skušali povrniti gostoljubnost.

Koncert sam je bil zares nekaj lepega. Že toliko Slovencev skupaj človeka kar prevzame. Tu v Adelaide nas je manj — težko bi spravili več kot 200 — 300 naših ljudi h kaki prireditvi.

Iskrene pozdrave vsem in še enkrat: Bog povrni vsem! — **Ivanka Krešević.**

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom,
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

**7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)**

**TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275**

BARRACK HEIGHTS, N. S. W. — Pošiljam vam ime in naslov novega naročnika ter seveda tudi naročnino za prvo leto. Upam, da mu bova z mojem napravila veselje in bo rad bral ter sam nadaljeval z naročnino.

Nihče še ni sporočil smrti HERTE MLASKO r. GRIČ, pa naj jo jaz omenim. Svoje zemsko življenje je zaključila na dan 25. marca letos v bolnišnici v Warrawonga. Njeno truplo je bilo 28. marca upeljeno v Lakeside Park krematoriju, Dapto.

Pokojnica je bila rojena 11. novembra 1930 na Tirolskem v Avstriji. Več let je bolehal za zahrbtno boleznijo in prestala več operacij. Pa je vse trpljenje zelo potrpežljivo prenašala kljub zavesti, da se bo

**Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.**

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

**A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavice 221 5536**

**TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314**

Rojak VOJKO VOUK

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

**WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vokal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384**

**vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na
vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraviranje imen brezplačno.**

**HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.
Sydneyjski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se
E. & C. ROBNIK**

morala posloviti s tega sveta. S svojo boleznijo je opravila pokoro že tukaj na zemlji, je večkrat dejala, da bo tako lahko uživala srečno večnost pri Bogu. Z neverjetno vdanostjo se je prepustila volji zdravnikom, ki so ji po svojih močeh skušali podaljšati življenje, s tem pa naravno tudi bolečine.

Pred 29-imi leti sta z možem Friderikom (doma iz kraja Murek v Slovenskih goricah) in dvema hčerkama prišla v Avstralijo in si kmalu po prihodu omislila lastni dom v Barrack Heights, kjer mož pokojne Herte še zdaj živi. Žal je zadnjih sedem let Herta večinoma preživela po bolnišnicah. Večkrat si je zaželela iti domov in ko je zares prišla in vstopila v hišo, je vzkliknila: "O, sladki dom — kako lepo je biti spet doma! . . ." Vsa leta ji je mož potrpežljivo stregel in napravil vse potrebno ter jo seveda redno obiskoval, kadar je bila v bolnišnici. Zato pa je še ni izgubil izpred oči. "Herta je še vedno pri meni," pravi.

Ko je bil v našem kraju misijon in za to priliko sveta maša tudi v naši hiši, se jo je tudi Herta lepo zbrano udeležila. Tudi v bolnišnici jo je duhovnik večkrat obiskoval. Očitno je lepo mirno zatisnila oči in se ob moževi prisotnosti podala v večnost. Njena zadnja pot je pokazala, da je imela veliko prijateljev, ki so se zbrali k molitvi zanjo in obsuli njeno krsto s cvetjem. Tudi v bodoče je ne smemo pozabiti. Možu Frideriku in hčerkama Renati por. Williams (Canberra) in Elfie por. Trzeciak (Dapto) ter družinam pa naše sožalje!

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

Drugače je pri nas vse po starem. Sin Branko se je pred tednom vrnil z Južne Koreje. Tam in tudi na Japonskem ter v Hong-Kongu je bil službeno deset tednov. Omenil je, da bi ga Korejci radi imeli nazaj. Prav tam je želel veliko pohvale in dobil od njih celo "Plaque of Appreciation", ki mu bo v lep spomin.

Slovenske pozdrave uredništvu in vsem bralcem naših dragih MISLI! — Ivanka Žabkar z družino.

CARINA, QLD. — Že nekaj časa se nisem oglasil. Potepal sem se po jugovzhodni Aziji. Obiskal sem Tajsko, Nepal, Singapur in pokukal tudi v sosednjo državo Johore. Pa recite, če se nam "penzionerjem" ne godi dobro!

Moja pripomba k članku ga. Ceferinove v marčni številki Misli o upokojencih: bil je nadvse zanimiv in poučen. Mnogi res ne vedo veliko o tem — tudi jaz nisem vedel. Na oddelku Veterans Affairs sem zvedel, da se vojni veterani bivše jugoslovanske vojske, kakor tudi člani sedanje, ki so se borili v zadnji vojni ali bili vojni ujetniki, lahko upokojijo že s 60-im letom, seveda ob predložitvi potrebnih dokumentov in če se počutijo nezmožni za nadaljnje delo. Sicer pa večina naše generacije rada nadaljuje z delom, dokler sploh gre — tudi jaz sem bil tak. A če je sila, se je le dobro poslužiti takihle prednosti.

Naj še povem, da smo brisbanski Slovenci imeli čast čestitati dvema med nami, ki sta srečno končala

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff, Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

univerzitetne študije. PETER FON, sin dolgoletne naročnice Misli in naše splošno znane učiteljice ga. Sonje, je postal doktor zdravilstva. Kot običajno, bo moral mladi doktor še nekaj časa izvrševati zdravniško prakso kjer odloči država, potem se bo šele mogel osamosvojiti. Drugi pa je JOHN (IVAN) RUTAR iz Darra pri Brisbanu. Ta je srečno končal zobozdravniške študije in z diplomom v žepu postal dentist. Tudi on bo moral začeti svoj posel tam, kjer ga hoče imeti država, da tako povrne državno podporo v času študija, potem bo šele smel odpreti lastno prakso. Pa saj čas hitro teče! — Iskrene čestitke obema sinovoma slovenskih staršev! — **Janez Primožič**.

GIRALANG, A. C. T. — Čeprav z zamudo, vendar želim prav iz srca izreči iskreno zahvalo vsem znanec, prijateljem in rojakom na splošno za vse, kar ste storili za nas v dnevih neizmerne žalosti, ko smo izgubili v avtomobilski nesreči dragega **TONIJA DOMINJAKO**. Njegova nenadna smrt, ravno en dan pred petindvajsetim rojstnim dnevom, nas je zelo prizadela. Hvaležni smo vsem, ki so nam izrekli sožalje, obsuli Tonijsvo krsto s cvetjem ter se udeležili pogrebne maše in pogreba. — Hvaležna mama **Kristina z družino**.

MT. MEE, QLD. — Veseli me, da se je v zadnji številki Misli p. Ciril tako lepo oddolžil arhitektu R. C. Mejaču ob sedemdesetletnici, saj je res pripravljen vedno ustreči vsakemu, ki ga prosi usluge. Tudi našemu brisbanskemu društvu Planinki je naredil načrt zgradbe, ki je sedaj v rokah Upravnega odbora. Predsednik Franc Pečnik je zelo vztrajen pri delu na gradbišču. Upam, da bo s pomočjo rojakov kmalu streha nad stenami. — Gospa Marica Podobnik, društvena blagajni-

čarka, si je zadala nalogo uresničiti še en načrt g. Mejača: slovensko znamenje. V angleščini je bil načrt predložen kot "shrine", mi pa pravimo temu "kapelica". Imela naj bi imena vseh pokojnih rojakov Kraljčine dežele. Upajmo, da bo Marici uspelo zbrati dovolj denarja, da bomo imeli res pravo domače znamenje "na hribčku".

Rad bi dodal še dobrodošlico novi slovenski družini med nami. Družina Franca Visočnika je šele pred nekaj meseci prišla v Avstralijo in se naselila v sončnem Queenslandu. Tukajšnje ugodno podnebje privablja vedno več rojakov za naselitev. Velikokrat se spomnim šaljivih besed pokojnega p. urednika Bernarda, ki je dejal, da "pride tudi on k nam, ko nas bo 99". Pa se zlasti pri vsakem obisku slovenskega duhovnika pri maši vidi, da nas je res vedno več in več, posebno na Zlati obali. Zdaj bi moral p. Bernard, če bi še živel, že med nas, ali pa bi premaknil svoj pogoj na 199 ...

Slovenske pozdrave vsem! — **Mirko Cuderman**.

"Gospodična, ali bi se poročili s popolnim tepcem samo zaradi denarja?" — "Koliko pa imate?"

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro **BRUŠENIH OPALOV** in **DRAGIH KAMNOV**, izdelujemo pa tudi

ZLATNINO in **SREBRNINO** po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino, zaročne in poročne prstane ...

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,

EAST MALVERN (Melbourne), 3146

Telefon: 509 1611

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

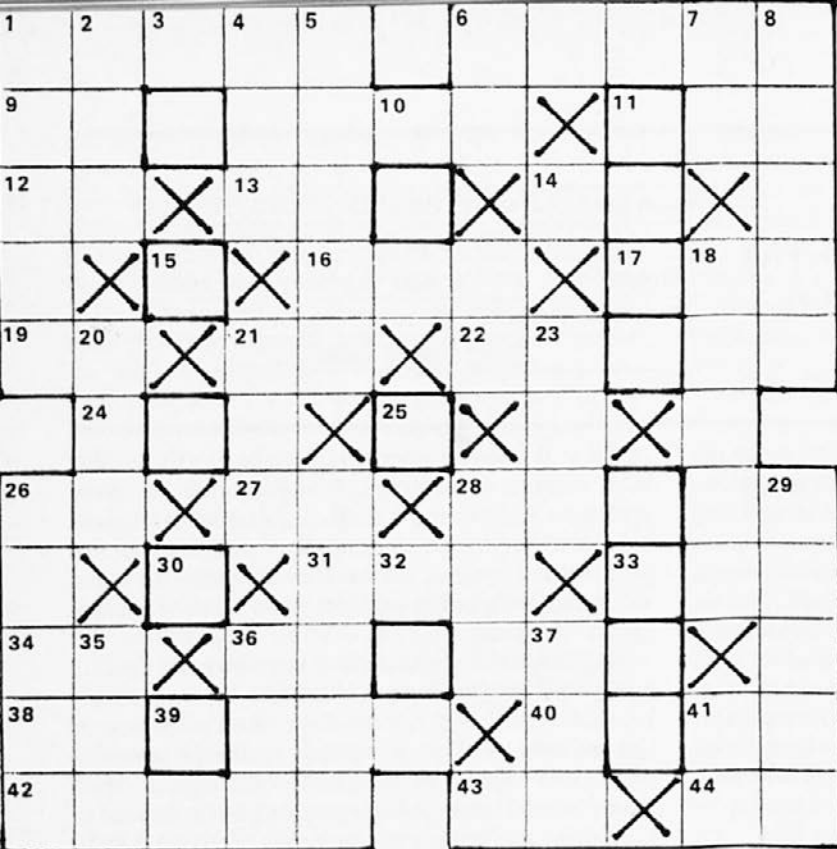
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Križanka (P. Bernard)

Vodoravno: 1. izumitelj na polju elektrike - Nikola; 6. razglas, odredba (tujka); 9. vladarstvo; 11. lep; 12. predlog; 13. barva kože (tujka); 14. žensko ime (eden množinskih sklonov); 15. samoglasnik; 16. smučka (angl.); 17. določen čas; 19. površinska mera; 21. Radio Televizija (kratica); 22. strežnik, služabnik; 24. judovski kralj; 25. prva črka abecede; 26. mednarodna oznaka za Veliko Britanijo; 27. Kazimir Zdravce; 28. prebivalec trga; 30. šesta črka slovenske abecede; 31. velika nestrupena kača; 32. pokazatelj časa; 34. učenje; 36. zastanek; 38. nemoguć govora; 40. ime vrste cigaret; 42. načrtana pot; 43. oznaka za sanitarije; 44. Ivan Anžel.

Navpično: 1. črnilo; 2. žensko ime; 4. letenje; 5. zapor; 6. vzklík; 7. avtomobilska oznaka za Karlovac; 8. delo brez plačila; 10. pripadnik indijanskega plemena Inkov; 18. pridelovalec oglja; 20. otok v Jadranskem morju; 21. pogosta bolezen; 23. ime kralja v enem Shakespeare-vih del (fonetično); 26. posestvo; 28. zmikavt; 29. vrsta šampona; 32. bodica; 35. predlog; 36. omaka "po domače"; 37. važen del glave; 39. Marta Albert; 41. nikalnica.

V masno tiskanih kvadratih (beri od zgoraj navzdol) boš dobil geslo našega letošnjega mladinskega koncerta.

Rešitev pošljite do 5. julija na uredništvo!

PRI svojem študiju (za Masters degree) moram raziskovati življenje priseljencev takoj po prihodu v Avstralijo, zlasti v taboriščih Bonegilla (Vic.), Greta v Newcastle in Bathurst. Bi mi mogli rojaki, ki so šli sami preko teh središč za novodošle, pomagati s potrebnimi informacijami? Za sleherno sodelovanje bom zelo hvaležna. — GLENDA SLUGA,

175 Esplanade, Altona, Vic. 3018
Telefon: (03) 398 2218

PRODAJAM lepo prazno zemljišče, ki ga imam v Dokležovju, Prekmurje, ob glavni cesti, ki vodi v Bratonce, Verzej in Bakovce. Bi ga morda kdo kupil zasebno za svoje doma? — Mrs. ROZALIA VEENSTRA,
117 Duporth Ave., Maroochydore, Qld. 4558
Telefon (071) 436 280

PO "SLOVENSKO" SE NASMEJMO!

- + Pameten politik upošteva tudi tuja stališča, zlasti tista, ki so identična z njegovim.
- + Namesto da bi svetili v prihodnost, vso energijo zapravljamo za razsvetljevanje preteklosti.
- + Tudi z neumnostjo moramo varčevati.
- + Kdor se je pravočasno trkal po prsih, mu ni treba podstavljati hrbtna.
- + Z izbranimi besedami se da izogniti prehodu k dejanjem.
- + Imamo platno in škarje v svojih rokah, a kaj, ko je platno slabe kvalitete, škarje pa ne režejo.
- + Denar mora krožiti! Pri nas kroži iz rok v usta.
- + Dve stvari me bodeta v oči: krivica, kadar je, in resnica, ko je nil!
- + Od navdušenja so ga nosili na ramah, potem jih je pa zajahal.
- + Kdor se drži pravila, postane izjema.
- + Bil je tako napreden, da je prekoračil vse dovoljene meje.
- + Da bi se izognil dimu, je skočil v ogenj.
- + Laže je pritrjevati tujemu mnenju, kot imeti svoje.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. — Cena 6.— dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtna pisma Tomaža Kempčana. — Cena 5.— dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Dodane so tudi stalne mašne in druge molitve. Cena je 5.— dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.— dol.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika, ki je izšel pred dvema letoma v Ljubljani in ima 305 strani. V belih, rdečih in temnomodrih platnicah. Cena je 5.— dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS — Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.— dol.

BOJ ZA SLOVENSKO ŠOLSTVO NA PRIMORSKEM — Izdano v Argentini. Iz zapiskov pok. dr. Srečka Baraga in ohranjenih dokumentov je vsebino knjige uredil Alojzij Geržinič. Cena 10.— dol.

DREAM VISIONS — Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu Antona Družina in z ilustracijami Lilliane Brulc. Izdano v ZDA (Slovenian Research Center). Cena 11.— dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY — O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.— dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) — Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišljanja o komunizmu. Cena 6.— dol.

SLOVENIAN HERITAGE — (Vol. I) — Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal pa Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosežih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. Cena 18.— dol.

Naj omenim, da poština v ceni NI vključena!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!